

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2013/55/EÚ

z 20. novembra 2013,

ktorou sa mení smernica 2005/36/ES o uznávaní odborných kvalifikácií a nariadenie (EÚ) č. 1024/2012 o administratívnej spolupráci prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu (nariadenie o IMI)

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej články 46, 53 ods. 1 a 62,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) V smernici Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES zo 7. septembra 2005 o uznávaní odborných kvalifikácií ⁽³⁾ sa zjednotil systém vzájomného uznávania, ktorý bol pôvodne založený na 15 smerniciach. Ustanovuje automatické uznávanie kvalifikácií pre obmedzený počet povolání založené na harmonizovaných minimálnych požiadavkách na odbornú prípravu (sektorové povolania), všeobecnom systéme uznávania dokladov o odbornej príprave a automatickom uznávaní odbornej praxe. V smernici 2005/36/ES sa zavádza aj nový systém voľného poskytovania služieb. Treba pripomenúť, že na rodinných príslušníkov občanov Únie z tretích krajín sa vzťahujú výhody rovnakého zaobchádzania v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov ⁽⁴⁾. Štátni príslušníci tretích krajín môžu využívať aj výhody rovnakého zaobchádzania, ak ide o uznávanie diplomov, osvedčení a ostatných odborných kvalifikácií, v súlade s príslušnými vnútroštátnymi postupmi, podľa osobitných právnych aktov Únie, ako sú akty o dlhodobom pobyte, utečencoch, držiteľoch „modrej karty“ a výskumných pracovníkoch.

- (2) Komisia v oznámení z 27. októbra 2010 s názvom Akt o jednotnom trhu, Dvanásť hybných síl podnecovania rastu a posilňovania dôvery „Spoločne za nový rast“ určila potrebu modernizovať právo Únie v tejto oblasti. Európska rada vo svojich záveroch dňa 23. októbra 2011 podporila túto modernizáciu a vyzvala Európsky parlament a Radu na dosiahnutie politickej dohody o revízii smernice 2005/36/ES do konca roka 2012. Európsky parlament vo svojom uznesení z 15. novembra 2011 o uplatňovaní smernice o uznávaní odborných kvalifikácií (2005/36/ES) ⁽⁵⁾ takisto vyzval Komisiu, aby predložila návrh. V správe o občianstve za rok 2010 z 27. októbra 2010 s názvom Odstránenie prekážok vykonávania práv občanov EÚ sa zdôrazňuje potreba zmierniť administratívnu záťaž spojenú s uznávaním odborných kvalifikácií.

- (3) Notári, ktorí sa vymenúvajú úradným aktom vlády, by sa mali vyňať z pôsobnosti smernice 2005/36/ES vzhľadom na špecifické a rozdielne režimy, ktoré pre nich platia v jednotlivých členských štátoch na začatie a vykonávanie povolania.

- (4) Na účely posilňovania vnútorného trhu a podpory voľného pohybu odborníkov pri súčasnom zabezpečení väčšej efektívnosti a transparentnosti uznávania kvalifikácií by európsky profesijný preukaz bol prínosom. Tento preukaz by bol užitočný predovšetkým na uľahčenie dočasnej mobility a uznávania kvalifikácií v systéme automatického uznávania kvalifikácií, ako aj na podporu zjednodušeného procesu uznávania v rámci všeobecného systému. Účelom európskeho profesijného preukazu je zjednodušenie procesu uznávania a zavedenie nákladovej a prevádzkovej úspornosti, ktorá bude prínosom pre odborníkov aj príslušné orgány. Pri zavedení európskeho profesijného preukazu by sa mali zohľadniť stanoviská príslušného povolania a malo by mu predchádzať hodnotenie jeho vhodnosti pre príslušné povolanie a vplyvu na členské štáty. Hodnotenie by sa malo podľa potreby uskutočniť spolu s členskými štátmi. Európsky profesijný preukaz by sa mal vydať na žiadosť odborníka a po predložení potrebných dokladov a dokončení súvisiacich postupov overovania príslušnými orgánmi. Ak sa európsky profesijný preukaz vydáva na účely usadenia sa, malo by to znamenať rozhodnutie o uznaní a malo by sa k nemu pristupovať ako ku každému inému rozhodnutiu o uznaní podľa smernice 2005/36/ES. Mal by dopĺňať, a nie nahrádzať registračné požiadavky súvisiace so získaním konkrétneho povolania. Nie je potrebné zaviesť európsky profesijný preukaz pre právnické povolania, pre ktoré sa už profesijné preukazy

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 191, 29.6.2012, s. 103.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 9. októbra 2013 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 15. novembra 2013.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 255, 30.9.2005, s. 22.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 158, 30.4.2004, s. 77.

⁽⁵⁾ Ú. v. EÚ C 153 E, 31.5.2013, s. 15.

vydávajú podľa systému zakotveného v smernici Rady 77/249/EHS z 22. marca 1977 na uľahčenie účinného výkonu slobody právnikov poskytovať služby⁽¹⁾ a smernici Európskeho parlamentu a Rady 98/5/ES zo 16. februára 1998 o uľahčení trvalého výkonu právnického povolania v inom členskom štáte ako v tom, kde bola získaná kvalifikácia⁽²⁾.

- (5) Fungovanie európskeho profesijného preukazu by sa malo podporovať informačným systémom o vnútornom trhu (IMI) zriadeným nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1024/2012⁽³⁾. Preukaz a IMI by mali zlepšiť synergiu a dôveru medzi príslušnými orgánmi, a zároveň odstrániť duplicitu administratívnej práce a postupov príslušných orgánov pri uznávaní kvalifikácie a posilniť transparentnosť a istotu pre odborníkov.
- (6) Proces podávania žiadostí a vydávania európskeho profesijného preukazu by mal mať jasnú štruktúru a obsahovať záruky a zodpovedajúce práva žiadateľa na odvolanie. Vykonávacie akty by mali konkretizovať požiadavky na preklad a metódy platenia všetkých platieb, ktoré ma žiadateľ zabezpečiť, aby sa nenarušila práca v IMI a aby sa nespomalilo spracovanie žiadosti. Stanovenie výšky poplatkov je vecou členských štátov. Členské štáty by však mali informovať Komisiu o stanovenej výške poplatkov. Európsky profesijný preukaz a súvisiace práce v rámci IMI by mali zabezpečiť integritu, autenticitu a dôvernú úlohu údajov a zabrániť nezákonnému a neoprávnenému prístupu k informáciám v ňom obsiahnutých.
- (7) Smernica 2005/36/ES sa vzťahuje len na odborníkov, ktorí chcú vykonávať to isté povolanie v inom členskom štáte. Existujú prípady, keď sú príslušné činnosti v hostiteľskom členskom štáte súčasťou povolania s väčším rozsahom činností ako v domovskom členskom štáte. Ak sú rozdiely v oblastiach činnosti také veľké, že by sa vyžadovalo, aby odborník absolvoval úplný program vzdelávania a odbornej prípravy na kompenzáciu nedostatkov, a ak o to odborník požiada, hostiteľský členský štát by mu mal za týchto konkrétnych okolností udeliť čiastočný prístup. Ak však ide o závažné dôvody všeobecného záujmu, ako ich Súdny dvor Európskej únie definuje v judikatúre týkajúcej sa článkov 49 a 56 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) a ktoré sa môžu ďalej rozvíjať, členský štát by mal mať možnosť na zamietnutie čiastočného prístupu. Môže ísť najmä o zdravotnícke povolania, ak môžu vplývať na verejné zdravie

alebo bezpečnosť pacienta. Čiastočný prístup by sa mal udeľovať tak, aby sa neporušilo právo sociálnych partnerov na organizovanie sa.

- (8) V záujme ochrany miestnych spotrebiteľov v hostiteľskom členskom štáte by malo dočasné a príležitostné poskytovanie služieb v členských štátoch podliehať zárukám, najmä požiadavke minimálne ročnej odbornej praxe počas desiatich rokov predchádzajúcich poskytovaniu služieb v prípadoch, keď povolanie nie je v domovskom členskom štáte regulované. V prípade sezónnych aktivít by členské štáty mali mať možnosť na vykonávanie kontrol s cieľom overovania dočasnej a príležitostnej povahy služieb poskytovaných na ich území. Hostiteľský členský štát by mal mať na tento účel možnosť požadovať raz do roka informácie o službách, ktoré sa naozaj poskytujú na jeho území, v prípadoch, keď poskytovateľ služieb ešte tieto informácie dobrovoľne neposkytol.
- (9) V smernici 2005/36/ES sa členským štátom povoľuje skontrolovať odbornú kvalifikáciu poskytovateľa služieb pred prvým poskytnutím služby v prípade regulovaných povolaní, ktoré majú vplyv na verejné zdravie alebo bezpečnosť. Toto viedlo k právnej neistote, pretože rozhodnutie o potrebe predchádzajúcej kontroly sa ponechalo na voľné uváženie príslušnému orgánu. Na zabezpečenie právnej istoty by mali odborníci od samého začiatku vedieť, či je nutná predchádzajúca kontrola odbornej kvalifikácie a kedy môžu rozhodnutie očakávať. V každom prípade by podmienky na tieto predchádzajúce kontroly odbornej kvalifikácie podľa predpisov na voľné poskytovanie služieb nemali byť prísnejšie ako podmienky podľa predpisov na usadenie sa. V prípade regulovaných povolaní, ktoré majú vplyv na verejné zdravie a bezpečnosť, smernica 2005/36/ES by sa nemala dotknúť možnosti členských štátov na ukladanie povinnosti poistenia súvisiacej s odbornými úkonmi v súlade s predpismi platnými podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/24/EÚ z 9. marca 2011 o uplatňovaní práv pacientov pri cezhraničnej zdravotnej starostlivosti⁽⁴⁾ a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu⁽⁵⁾.
- (10) Systémy odborného vzdelávania a odbornej prípravy sa osvedčili ako užitočné nástroje na zabezpečovanie zamestnanosti mladých ľudí a na plynulý prechod od prípravy do pracovného života. V preskúmaní smernice 2005/36/ES by sa preto mali v plnej miere zohľadniť ich osobitosti.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 78, 26.3.1977, s. 17.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 77, 14.3.1998, s. 36.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 316, 14.11.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 88, 4.4.2011, s. 45.

⁽⁵⁾ Ú. v. EÚ L 376, 27.12.2006, s. 36.

- (11) Na uplatňovanie mechanizmu uznávania kvalifikácií v rámci všeobecného systému treba zoskupiť rôzne vnútroštátne vzdelávacie systémy a programy odbornej prípravy do rôznych úrovní. Tieto úrovne, ktoré sa vytvoria len na účel použitia všeobecného systému, nemajú vplyv na vnútroštátne systémy vzdelávania a odbornej prípravy ani na právomoc členských štátov v tejto oblasti vrátane vnútroštátnej politiky na uplatňovanie európskeho kvalifikačného rámca. Európsky kvalifikačný rámec je nástrojom určeným na podporu transparentnosti a porovnateľnosti odborných kvalifikácií a môže byť užitočným zdrojom informácií pre príslušné orgány skúmajúce odborné kvalifikácie vydané v iných členských štátoch. Vysoké školy na základe bolonského procesu prispôsobili štruktúru programov na dvojstupňový systém so stupňom bakalára a stupňom magistra. V záujme zabezpečenia toho, aby päť úrovní opísaných v smernici 2005/36/ES bolo v zhode s touto novou štruktúrou vysokoškolského vzdelávania, by sa stupeň bakalára mal zaradiť na úroveň d a stupeň magistra na úroveň e. Päť úrovní stanovených na fungovanie všeobecného systému by sa v zásade už nemalo ďalej používať ako kritérium na vylúčenie občanov Únie z rozsahu pôsobnosti smernice 2005/36/ES, ak by to bolo v rozpore so zásadou celoživotného vzdelávania.
- (12) So žiadosťami o uznanie kvalifikácie odborníkov, ktorí pochádzajú z neregulujúcich členských štátov a ktorí majú rok odbornej praxe, by sa malo zaobchádzať rovnako ako so žiadosťami odborníkov, ktorí pochádzajú z regulujúceho členského štátu. Ich odborné kvalifikácie by sa mali porovnávať s odbornými kvalifikáciami, ktoré sa vyžadujú v hostiteľskom členskom štáte na základe úrovni odborných kvalifikácií stanovených v smernici 2005/36/ES. V prípade podstatných rozdielov by príslušný orgán mal mať možnosť na uloženie kompenzačných opatrení. Mechanizmy overovania teoretických vedomostí a praktických zručností, ktoré by sa mohli vyžadovať ako kompenzačné opatrenia pre prístup k povolaniu, musia zaručovať a dodržiavať zásady transparentnosti a nestrannosti.
- (13) Ak neexistuje harmonizácia minimálnych podmienok odbornej prípravy, ktorými sa podmieňuje prístup k povolaniam, ktorý upravuje všeobecný systém, hostiteľský členský štát by mal mať naďalej možnosť uložiť kompenzačné opatrenie. Každé také opatrenie by malo byť primerané, a malo by brať najmä do úvahy znalosti, zručnosti a spôsobilosti, ktoré žiadateľ získal počas svojej odbornej praxe alebo celoživotného vzdelávania, čo na tento účel potvrdil príslušný orgán. Rozhodnutie o uložení kompenzačného opatrenia by malo byť riadne odôvodnené, aby žiadateľ mohol lepšie pochopiť svoju situáciu a požiadať vnútroštátne súdy o súdne preskúmanie podľa smernice 2005/36/ES.
- (14) Preskúmanie smernice 2005/36/ES ukázalo potrebu flexibilnejšie aktualizovať a vysvetľovať zoznamy priemyselných, obchodných a remeselných činností v prílohe IV, pričom by sa zachoval systém automatického uznávania pre tieto činnosti na základe odbornej praxe. Príloha IV v súčasnosti vychádza z Medzinárodnej štandardnej odvetvovej klasifikácie ekonomických činností (ISIC) z roku 1958 a neodráža už súčasnú štruktúru ekonomických činností. Klasifikácia ISIC bola od roku 1958 revidovaná niekoľkokrát. Komisia by preto mala mať možnosť prispôsobiť prílohu IV tak, aby sa to nedotklo systému automatického uznávania kvalifikácií.
- (15) Kontinuálny odborný rozvoj prispieva k bezpečnej a efektívnej praxi odborníkov, ktorí majú výhodu automatického uznávania odborných kvalifikácií. Je dôležité podporovať ďalšie posilňovanie kontinuálneho odborného rozvoja pre tieto povolania. Členské štáty by mali predovšetkým podporovať kontinuálny odborný rozvoj pre lekárov, zdravotníckych odborníkov, všeobecných lekárov, zdravotných sestier zodpovedných za všeobecnú starostlivosť, zubných lekárov, špecializovaných zubných lekárov, veterinárnych lekárov, pôrodných asistentiek, lekárnikov a architektov. Opatrenia, ktoré členské štáty prijímajú na podporu kontinuálneho odborného rozvoja pre tieto povolania, by sa mali oznamovať Komisii a členské štáty by si mali vymieňať osvedčené postupy v tejto oblasti. Kontinuálny odborný rozvoj by mal zahŕňať technický, vedecký, regulačný a etický rast a motivovať odborníkov, aby sa zapájali do celoživotného vzdelávania dôležitého pre ich povolanie.
- (16) Systém automatického uznávania kvalifikácií založený na harmonizovaných minimálnych požiadavkách na odbornú prípravu závisí od včasného oznamovania nových alebo zmenených dokladov o formálnej kvalifikácii členskými štátmi a ich zverejnenia Komisiou. Držitelia takýchto kvalifikácií inak nemajú žiadne záruky, že môžu využiť výhody automatického uznávania kvalifikácií. Na účely zvýšenia transparentnosti a uľahčenia preskúmania novo oznámených titulov by členské štáty mali poskytovať informácie o trvaní a obsahu programov odbornej prípravy, ktoré musia byť v súlade s minimálnymi požiadavkami na odbornú prípravu stanovenými v smernici 2005/36/ES.
- (17) Európsky systém prenosu a zhromažďovania kreditov (ECTS) už používa veľká väčšina inštitúcií vysokoškolského vzdelávania v Únii a používanie kreditov sa stáva čoraz bežnejšie aj pri študijných odboroch vedúcich ku kvalifikáciám potrebným na výkon regulovaného povolania. Preto treba zaviesť možnosť na uvádzanie trvania študijných programov aj pomocou ECTS. Uvedená možnosť by nemala mať vplyv na ostatné požiadavky automatického uznávania. Jeden kredit ECTS zodpovedá 25 až 30 hodinám štúdia, kým 60 kreditov sa obvykle vyžaduje na absolvovanie jedného akademického roka.

- (18) V záujme zabezpečenia vysokej úrovne bezpečnosti verejného zdravia a pacientov vnútri Únie a aktualizovania smernice 2005/36/ES treba upraviť kritériá na definovanie základnej zdravotníckej odbornej prípravy tak, aby sa podmienky týkajúce sa minimálneho počtu rokov a hodín stali kumulatívne. Cieľom tejto úpravy nie je oslabenie požiadaviek odbornej prípravy pre základné zdravotnícke vzdelávanie.
- (19) V záujme rozšírenia mobility lekárov špecialistov, ktorí už získali jednu kvalifikáciu lekára špecialistu a potom absolvujú inú odbornú prípravu, by členské štáty mali mať možnosť udeľovať výnimky z niektorej časti odbornej prípravy, ak už tieto prvky neskoršej odbornej prípravy absolvovali počas predchádzajúceho programu špecializovanej odbornej prípravy lekárov špecialistov v členskom štáte. Členské štáty by mali mať možnosť na udeľovanie týchto výnimiek, v určitých medziach, pre lekárske špecializácie, na ktoré sa vzťahuje systém automatického uznávania.
- (20) Povolanie zdravotnej sestry v uplynulých troch desaťročiach prešlo výrazným vývojom. Komunitne založená zdravotná starostlivosť, využívanie komplexnejších terapií a neustále sa vyvíjajúca technológia predpokladajú schopnosť zdravotných sestier prevziať väčšiu zodpovednosť. Odborná príprava zdravotných sestier, ktorej organizácia sa stále líši v závislosti od vnútroštátnych tradícií, by sa mala viac zameriavať na výsledky a poskytovať väčšiu istotu, že odborník počas svojej odbornej prípravy získal určité znalosti a zručnosti a je schopný aspoň niektoré kompetencie uplatňovať pri výkone činností v rámci svojho povolania.
- (21) Na to, aby boli pôrodné asistentky pripravené na plnenie náročných potrieb zdravotníckej starostlivosti, pred začatím odbornej prípravy by mali mať kvalitné všeobecné vzdelanie. Preto by sa podmienka pre prijatie na odbornú prípravu pôrodnej asistentky mala zvýšiť na 12 rokov všeobecného vzdelania alebo úspešné zloženie skúšky na rovnocennej úrovni okrem prípadov, keď ide o odborníčky, ktoré už majú kvalifikáciu ako zdravotné sestry zodpovedné za všeobecnú starostlivosť. Odborná príprava pôrodných asistentiek mala zabezpečovať lepšiu záruku, že odborníčka nadobudla určité znalosti a zručnosti potrebné na výkon činností pôrodnej asistentky uvedené v smernici 2005/36/ES.
- (22) V snahe zjednodušiť systém automatického uznávania špecializácií všeobecného a zubného lekárstva, by sa na tie odbory mala vzťahovať smernica 2005/36/ES, keď sú spoločné aspoň pre dve pätiny členských štátov.
- (23) Veľký počet členských štátov sa rozhodol umožniť prístup ku všetkým činnostiam v oblasti farmácie a vykoňovanie týchto činností na základe uznania kvalifikácií lekárnikov vyžadovaných v iných členských štátoch od nadobudnutia účinnosti smernice 2005/36/ES. Toto uznanie odbornej kvalifikácie vyžadované v inom členskom štáte by však nemalo brániť členským štátom, aby dodržiavali predpisy zabráňujúce diskriminácii, ktoré upravujú zemepisné rozdelenie lekární na ich území, pretože tieto predpisy sa v smernici 2005/36/ES nekoordinujú. Derogácia z automatického uznania kvalifikácií, ktorú členský štát potrebuje, by však už nemala vylučovať lekárnikov, ktorých už členský štát uznal využívať túto derogáciu a ktorí už legálne a skutočne pracujú ako lekárnici určitý čas na území tohto členského štátu.
- (24) Fungovanie systému automatického uznávania kvalifikácií závisí od dôvery v podmienky odbornej prípravy, ktorá vedie ku kvalifikácii odborníkov. Preto je dôležité, aby minimálne podmienky na odbornú prípravu architektov odrážali nový vývoj v oblasti vzdelávania architektov, najmä v súvislosti s uznanou potrebou doplniť akademickú odbornú prípravu odbornou praxou pod dohľadom kvalifikovaných architektov. Minimálne podmienky odbornej prípravy by zároveň mali byť dostatočne flexibilné, aby sa predišlo zbytočnému obmedzovaniu možnosti členských štátov organizovať si svoje vzdelávacie systémy.
- (25) Smernica 2005/36/ES by preto mala prostredníctvom spoločných zásad odbornej prípravy viac podporovať charakter automatického uznávania odborných kvalifikácií tých povolaní, ktoré ho v súčasnosti nemôžu využívať. Mal by sa pritom brať ohľad na právomoc členských štátov rozhodovať o tom, aká odborná kvalifikácia sa vyžaduje na výkon povolaní na ich území, ako aj o obsahu a organizácii ich systémov vzdelávania a prípravy. Spoločné zásady odbornej prípravy by mali mať formu spoločného rámca pre odbornú prípravu vychádzajúcu zo spoločného súboru znalostí, zručností a spôsobilostí alebo spoločných skúšok v rámci odbornej prípravy. Spoločné rámce pre odbornú prípravu by mali mať tiež možnosť zahrňovať špecializácie, na ktoré sa v súčasnosti nevzťahujú ustanovenia automatického uznávania podľa smernice 2005/36/ES a ktoré sa týkajú povolaní obsiahnutých v hlave III kapitoly III a ktoré jasne definovali konkrétne činnosti vyhradené pre ne. Spoločný rámec pre odbornú prípravu pre tieto špecializácie, najmä lekárske špecializácie, by mal zabezpečovať vysokú úroveň verejného zdravia a bezpečnosti pacienta. Odborné kvalifikácie získané v rámci spoločných programov odbornej prípravy by mali členské štáty uznávať automaticky. Profesionálne organizácie, ktoré sú zastúpené na úrovni Únie, a za určitých okolností vnútroštátne profesionálne organizácie alebo príslušné orgány by mali mať možnosť predkladať k spoločným zásadám odbornej prípravy pripomienky Komisii, aby bolo možné spolu s vnútroštátnymi koordinátormi posúdiť možné dôsledky týchto zásad na vnútroštátne systémy vzdelávania a odbornej prípravy, ako aj na vnútroštátne predpisy upravujúce prístup k regulovaným povolaniam.

- (26) V smernici 2005/36/ES sa už odborníkom stanovuje povinnosť mať potrebné jazykové znalosti. Preskúmanie uplatňovania tejto povinnosti ukázalo, že je potrebné objasniť úlohu príslušných orgánov a zamestnávateľov, najmä v záujme lepšieho zaistenia bezpečnosti pacientov. Príslušné orgány by mali mať možnosť na uplatňovanie kontrol jazykových znalostí po uznaní odborných kvalifikácií. Pre povolania, ktoré majú vplyv na bezpečnosť pacienta, je dôležité to, aby sa kontroly jazykových znalostí podľa smernice 2005/36/ES uplatňovali ešte predtým, ako odborník začne vykonávať povolanie v hostiteľskom členskom štáte. Kontrola znalosti jazyka by však mala byť primeraná a potrebná pre príslušné povolania a nemala by sa zameriavať na vylúčenie odborníkov z trhu práce v hostiteľskom členskom štáte. Na zabezpečenie dodržiavania zásady proporcionality a v záujme zlepšovania mobility odborníkov v Únii by sa kontroly vykonávané príslušným orgánom alebo pod jeho dohľadom mali obmedzovať na znalosť jedného úradného jazyka hostiteľského členského štátu alebo jedného administratívneho jazyka hostiteľského členského štátu pod podmienkou, že je zároveň úradným jazykom Únie. Toto by nemalo hostiteľským členským štátom brániť v tom, aby podporovali odborníkov v štúdiu ďalšieho jazyka v neskoršej fáze, ak je potrebný na výkon odbornej činnosti. Zamestnávatelia by takisto mali mať dôležitú úlohu pri zisťovaní jazykových znalostí potrebných na výkon odborných činností na ich pracoviskách.
- (27) Vnútroštátne pravidlá upravujúce prístup k regulovaným povolaniam by nemali byť prekážkou mobility mladých absolventov. Preto, ak absolvent skončí odbornú stáž v inom členskom štáte, predmetná stáž by sa mala uznať, keď absolvent požiada o prístup k regulovanému povolaniu v domovskom členskom štáte. Uznatie odbornej stáže skončenej v inom členskom štáte by malo vychádzať z jasného písomného opisu študijných cieľov a pridelených úloh, ktoré má určiť školiteľ v hostiteľskom členskom štáte. Členské štáty by mali zohľadňovať odborné stáže skončené v tretích krajinách, keď posudzujú žiadosť o prístup k regulovanému povolaniu.
- (28) V smernici 2005/36/ES sa ustanovuje systém národných kontaktných miest. V dôsledku nadobudnutia účinnosti smernice 2006/123/ES a zriadenia miest jednotného kontaktu podľa uvedenej smernice existuje riziko prekryvania. Preto by sa národné kontaktné centrá zriadené smernicou 2005/36/ES mali stať asistenčnými centrami, ktoré by mali zamerať svoju činnosť na poskytovanie poradenstva a pomoci občanom vrátane osobného poradenstva, na účely zabezpečenia dodržiavania každodenného uplatňovania pravidiel vnútorného trhu v zložitých jednotlivých prípadoch občanov na vnútroštátnej úrovni. V prípade potreby by sa asistenčné centrá spojili s príslušnými orgánmi a asistenčnými centrami ostatných členských štátov. Čo sa týka európskeho profesijného preukazu, členské štáty by mali samy rozhodovať o tom, či asistenčné centrá majú konať ako príslušný orgán v domovskom členskom štáte alebo podporovať relevantný príslušný orgán pri vybavovaní žiadostí o európsky profesijný preukaz a pri spracúvaní individuálneho súboru žiadateľa vytvoreného v rámci informačného systému o vnútornom trhu (IMI) (súbor IMI). Pokiaľ ide o voľné poskytovanie služieb, ak dotknuté povolanie nie je regulované v domovskom členskom štáte, asistenčné centrá sa môžu podieľať aj na výmene informácií plánovanej na účely administratívnej spolupráce.
- (29) Táto smernica prispieva k zabezpečovaniu vysokej úrovne ochrany zdravia a spotrebiteľa. Smernica 2005/36/ES už stanovuje podrobné povinnosti členských štátov vymieňať si informácie. Tieto povinnosti by sa mali posilniť. Členské štáty by mali nielen reagovať na žiadosti o informácie, ale ich príslušné orgány by mali byť poverené v rámci právomocí aktívne upozorňovať príslušné orgány iných členských štátov na odborníkov, ktorí už nemajú oprávnenie na výkon povolania. Je potrebný osobitný výstražný mechanizmus pre zdravotníckych pracovníkov podľa smernice 2005/36/ES. Mal by sa uplatňovať aj na veterinárnych lekárov, ako aj na odborníkov vykonávajúcich činnosti súvisiace so vzdelávaním mladistvých vrátane odborníkov pracujúcich v oblasti starostlivosti o deti a predškolského vzdelávania. Povinnosť vysielania výstrahy by sa mala vzťahovať iba na členské štáty, kde sú tieto povolania regulované. Všetky členské štáty by mali byť varované, ak odborník už nie je oprávnený v dôsledku disciplinárneho konania alebo odsúdenia za spáchanie trestného činu vykonávať, dokonca ani dočasne, odborné činnosti v členskom štáte. Výstraha by mala obsahovať všetky existujúce podrobnosti o určitom alebo neurčitom období, na ktoré sa obmedzenie alebo zákaz vzťahuje. Táto výstraha by sa mala aktivovať prostredníctvom IMI bez ohľadu na to, či si odborník už uplatnil niektoré z práv podľa smernice 2005/36/ES alebo požiadal o uznanie svojej odbornej kvalifikácie prostredníctvom vydania európskeho profesijného preukazu alebo prostredníctvom iného spôsobu ustanoveného v tejto smernici. Výstražný mechanizmus by mal byť v súlade s právnymi predpismi Únie o ochrane osobných údajov a základných práv. Postup výstrahy by nemal byť určený na nahradenie alebo úpravu opatrení na spoluprácu medzi členskými štátmi v oblasti spravodlivosti a vnútorných vecí. Príslušné orgány podľa smernice 2005/36/ES by takisto nemali prispievať do tejto spolupráce prostredníctvom výstrah stanovených v uvedenej smernici.
- (30) Jedným z hlavných problémov, s ktorým sa stretáva občan, ktorý má záujem pracovať v inom členskom štáte, je zložitnosť administratívnych postupov, ktoré musí splniť, a neistota s nimi spojená. Smernica 2006/123/ES už zaväzuje členské štáty, aby poskytovali ľahký prístup k informáciám a umožňovali dokončenie postupov prostredníctvom miest jednotného kontaktu. Občania, ktorí sa usilujú o uznanie svojich odborných kvalifikácií podľa smernice 2005/36/ES, už môžu využívať miesta jednotného kontaktu, ak sa na nich vzťahuje smernica 2006/123/ES. Na uchádzačov o zamestnanie a zdravotníckych pracovníkov sa však smernica 2006/123/ES

nevzťahuje a stále nie je dostatok dostupných informácií. Preto treba z hľadiska používateľa konkretizovať tieto informácie a zabezpečiť, aby boli tieto informácie ľahko dostupné. Takisto je dôležité, aby členské štáty preberali zodpovednosť nielen na vnútroštátnej úrovni, ale aby spolupracovali aj navzájom a s Komisiou, aby odborníkom v celej únii zabezpečili ľahký prístup k zrozumiteľným a viacjazyčným informáciám a aby mohli jednoducho dokončiť postupy prostredníctvom miest jednotného kontaktu alebo prostredníctvom príslušných relevantných orgánov. Odkazy na ne by mali byť dostupné prostredníctvom ďalších internetových stránok, ako je portál Vaša Európa.

(31) S cieľom doplnenia alebo zmeny určitých nepodstatných prvkov smernice 2005/36/ES by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 ZFEÚ, pokiaľ ide o aktualizáciu znalostí a zručností uvedených v článku 21 ods. 6, aktualizáciu prílohy I, aktualizáciu a objasňovanie činností uvedených v prílohe IV, úpravy prílohy V bodov 5.1.1 až 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 a 5.7.1, prispôbovanie minimálneho trvania odbornej prípravy lekárov špecialistov a zubných lekárov, zahrnutie nových lekárskeho špecializácií do prílohy V bodu 5.1.3, zmeny zoznamov uvedených v prílohe V bodoch 5.2.1, 5.3.1, 5.4.1, 5.5.1 a 5.6.1, zahrnutie nových odborov zubného lekárstva do prílohy V bodu 5.3.3, vymedzenie podmienok uplatňovania spoločných rámcov odbornej prípravy a vymedzenie podmienok uplatňovania spoločných skúšok odbornej prípravy. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov. Pri príprave a vypracúvaní delegovaných aktov by Komisia mala zabezpečiť, aby sa príslušné dokumenty súčasne, vo vhodnom čase a vhodným spôsobom postúpili Európskemu parlamentu a Rade.

(32) Na účely zabezpečenia jednotných podmienok na uplatňovanie smernice 2005/36/ES by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie⁽¹⁾.

(33) Z dôvodu technickej povahy uvedených vykonávacích aktov by sa mal na prijímanie vykonávacích aktov týkajúcich sa zavedenia európskeho profesijného preukazu pre konkrétne povolania, formátu európskeho profesijného preukazu, spracovania písomných žiadostí, prekladov, ktoré má poskytnúť žiadateľ na podporu každej žiadosti o európsky profesijný preukaz, podrobností dokumentov požadovaných podľa smernice 2005/36/ES

na predloženie úplnej žiadosti, postupov na uskutočňovanie a spracúvanie platieb za preukaz, pravidiel na to, ako a kedy môžu príslušné orgány požadovať overené kópie potrebných dokladov pre príslušné povolanie, technických špecifikácií a opatrení potrebných na zabezpečenie integrity, dôveryhodnosti a presnosti informácií uvedených v európskom profesijnom preukaze a v súbore IMI, podmienok a postupov vydávania európskeho profesijného preukazu, predpisov týkajúcich sa podmienok prístupu k súboru IMI, technických prostriedkov a postupov overovania pravosti a platnosti európskeho profesijného preukazu a implementácie výstražného mechanizmu používať postup preskúmania.

(34) Komisia by, prostredníctvom vykonávacích aktov a vzhľadom na ich špecifické črty, konajúc bez uplatňovania nariadenia (EÚ) č. 182/2011, mala rozhodnúť o zamietnutí požadovanej aktualizácie prílohy I, ak sa nespĺnia podmienky stanovené v smernici 2005/36/ES, požiadať príslušné členské štáty, aby sa zriekli uplatňovania odchýlky, čo sa týka výberu medzi adaptačným obdobím a skúškou spôsobilosti, ak odchýlka nie je vhodná alebo nie je v súlade s právom Únie, o zamietnutí požadovaných zmien prílohy V bodov 5.1.1 až 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 alebo 5.7.1, ak sa nespĺnia podmienky stanovené v smernici 2005/36/ES, zoznamu vnútroštátnych odborných kvalifikácií a vnútroštátnych odborných titulov, ktoré majú výhodu automatického uznávania na základe spoločného rámca pre odbornú prípravu, zoznamu členských štátov, v ktorých sa majú organizovať spoločné skúšky odbornej prípravy, frekvencie počas kalendárneho roka a ďalších opatrení potrebných na organizovanie spoločných skúšok odbornej prípravy, a o povolení príslušnému členskému štátu, aby využil odchýlku od príslušných ustanovení smernice 2005/36/ES na obmedzené časové obdobie.

(35) Po pozitívnych skúsenostiach so vzájomným hodnotením podľa smernice 2006/123/ES by sa mal podobný systém hodnotenia zahrnúť aj do smernice 2005/36/ES. Členské štáty by mali oznamovať povolania, ktoré regulujú, z akých dôvodov ich regulujú a diskutovať navzájom svoje zistenia. Takýto systém by prispel k väčšej transparentnosti na trhu s odbornými službami.

(36) Komisia by mala v riadnom termíne prehodnotiť režim uznávania vzťahujúci sa na doklady o formálnych kvalifikáciách zdravotných sestier zodpovedných za všeobecnú starostlivosť vydaných v Rumunsku. Takéto hodnotenie by malo vychádzať z výsledkov osobitného rozširujúceho programu, ktorý by Rumunsko malo vytvoriť v súlade s jeho vnútroštátnymi zákonmi, inými právnymi predpismi a správnymi opatreniami a pre ktorý by sa malo spojiť s inými členskými štátmi a Komisiou. Účelom tohto osobitného rozširujúceho programu by malo byť to, aby si účastníci tohto programu mohli rozšíriť odborné kvalifikácie a tak úspešne splniť všetky požiadavky na odbornú prípravu stanovené v smernici 2005/36/ES.

(¹) Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (37) Keďže ciele tejto smernice, konkrétne racionalizácia, zjednotenie a zlepšenie pravidiel pre uznávanie odborných kvalifikácií nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, pretože by to nevyhnutne viedlo k rozdielnym požiadavkám a procesným režimom, čím by sa zvýšila zložitosť regulačného rámca a spôsobilo by to bezdôvodné prekážky pre mobilitu odborníkov, ale z dôvodov súdržnosti, transparentnosti a zlučiteľnosti ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.
- (38) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 k vysvetľujúcim dokumentom⁽¹⁾ sa členské štáty zaväzujú pripojiť v odôvodnených prípadoch k svojim oznámeniam o transpozičných opatreniach jeden dokument alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi prvkami smernice a príslušnými časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. Pokiaľ ide o túto smernicu, zákonodarca sa domnieva, že zasielanie týchto dokumentov je odôvodnené.
- (39) Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov bol konzultovaný v súlade s článkom 28 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov⁽²⁾ a vydal stanovisko 8. marca 2012⁽³⁾.
- (40) Smernica 2005/36/ES a nariadenie (EÚ) č. 1024/2012 by sa preto mali zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Zmeny smernice 2005/36/ES

Smernica 2005/36/ES sa mení takto:

1. V článku 1 sa dopĺňa tento odsek:

„V tejto smernici sa stanovujú aj pravidlá týkajúce sa čiastočného prístupu k regulovaným povolaniam a uznávaniu odborných stáží absolvovaných v inom členskom štáte.“

2. Článok 2 sa mení takto:

a) v odseku 1 sa dopĺňa tento pododsek:

„Táto smernica sa vzťahuje aj na všetkých štátnych príslušníkov členského štátu, ktorí absolvovali odbornú stáž mimo domovského členského štátu.“;

b) dopĺňa sa tento odsek:

„4. Táto smernica sa nevzťahuje na notárov, ktorí sú vymenúvaní úradným aktom vlády.“

3. Článok 3 sa mení takto:

a) odsek 1 sa mení takto:

i) písmená f) a h) sa nahrádzajú takto:

„f) ‚odborná prax‘: skutočné a zákonné vykonávanie príslušného povolania na plný úväzok alebo rovnocenné trvanie čiastočného úväzku v členskom štáte;

h) ‚skúška spôsobilosti‘: skúška obmedzená na žiadateľove odborné znalosti, zručnosti a spôsobilosti vykonávaná alebo uznávaná príslušnými orgánmi hostiteľského členského štátu s cieľom vyhodnotiť schopnosť žiadateľa vykonávať regulované povolanie v uvedenom členskom štáte.

Aby sa umožnilo vykonať tento test, príslušné orgány vypracujú zoznam predmetov, na ktoré sa na základe porovnania vzdelávania a prípravy požadovaných v hostiteľskom členskom štáte získaných uchádzačom nevzťahuje diplom alebo iný doklad o odbornej kvalifikácii uchádzača.

Pri skúške odbornej spôsobilosti treba vziať do úvahy, že žiadateľ je v domovskom členskom štáte alebo v členskom štáte, odkiaľ pochádza, kvalifikovaným odborníkom. Skúška zahŕňa predmety, ktoré sa vyberajú z predmetov na zozname, ktorých znalosť je nevyhnutná na

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ C 137, 12.5.2012, s. 1.

výkon daného povolania v hostiteľskom členskom štáte. Skúška sa môže tiež vzťahovať aj na znalosti odborných predpisov uplatniteľných na príslušné činnosti v hostiteľskom členskom štáte.

Podrobné uplatňovanie skúšky spôsobilosti a postavenie žiadateľa v hostiteľskom členskom štáte, ktorý si želá pripravovať sa na túto skúšku spôsobilosti v uvedenom členskom štáte, určujú príslušné orgány v tomto členskom štáte;“;

ii) dopĺňajú sa tieto body:

„j) ‚odborná stáž‘: bez toho, aby bol dotknutý článok 46 ods. 4, obdobie odbornej praxe vykonanej pod dohľadom za predpokladu, že predstavuje podmienku na prístup k regulovanému povolaniu, a ktorá sa môže uskutočniť počas alebo po skončení vzdelávania, na záver ktorého sa vydáva diplom;

k) ‚európsky profesijný preukaz‘: elektronické potvrdenie preukazujúce buď, že odborník splnil všetky potrebné podmienky na účely dočasného a príležitostného poskytovania služieb v hostiteľskom členskom štáte, alebo uznanie odborných kvalifikácií na účely usadenia sa v hostiteľskom členskom štáte;

l) ‚celoživotné vzdelávanie‘: každé všeobecné vzdelávanie, odborné vzdelávanie a príprava, neformálne vzdelávanie a informálne učenie sa uskutočňované po celý život, ktoré vedie k rozšíreniu kompetencií z hľadiska znalostí, zručností a spôsobilostí, čo môže zahŕňať aj profesionálnu etiku;

m) ‚závažné dôvody všeobecného záujmu‘: dôvody uznané ako také v judikatúre Súdneho dvora Európskej únie;

n) ‚európsky systém prenosu a zhromažďovania kreditov alebo kredity ECTS‘: systém kreditov vo vysokoškolskom vzdelávaní využívaný v európskom priestore vysokoškolského vzdelávania.“;

b) v odseku 2 sa tretí pododsek nahrádza takto:

„Vždy, keď členský štát uzná združenie alebo organizáciu uvedenú v prvom pododseku, informuje o tom Komisiu. Komisia preskúma, či združenie alebo organizácia spĺňa podmienky uvedené v druhom pododseku. V záujme riadneho zohľadnenia regulačného vývoja v členských štátoch je Komisia splnomocnená prijať v súlade s článkom 57 písm. c) delegované akty na aktualizáciu prílohy I, ak sa splnia podmienky uvedené v druhom pododseku.

Ak sa podmienky uvedené v druhom pododseku nespĺnia, Komisia prijme vykonávací akt s cieľom zamietnuť požadovanú aktualizáciu prílohy I.“

4. Článok 4 sa mení takto:

a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Uznanie odbornej kvalifikácie zo strany hostiteľského členského štátu umožňuje príslušným osobám získať v tomto členskom štáte prístup k rovnakému povolaniu, ako je povolanie, pre ktoré sú kvalifikovaní v domovskom členskom štáte, a vykonávať ho v hostiteľskom členskom štáte za tých istých podmienok ako ich štátni príslušníci“;

b) dopĺňa sa tento odsek:

„3. Odchylné od odseku 1 sa čiastočný prístup k povolaniu v hostiteľskom členskom štáte udeľuje pod podmienkami uvedenými v článku 4f.“

5. Vkladajú sa tieto články:

„Článok 4a

Európsky profesijný preukaz

1. Členské štáty poskytnú držiteľom odbornej kvalifikácie európsky profesijný preukaz na ich žiadosť a za podmienky, že Komisia prijala príslušné vykonávacie akty uvedené v odseku 7.

2. Keď sa zaviedol európsky profesijný preukaz na základe príslušných vykonávacích aktov podľa odseku 7, príslušný držiteľ odbornej kvalifikácie si vyberie medzi požiadaním o tento preukaz alebo využitím postupu uvedeného v hlavách II a III.

3. Členské štáty zabezpečia, aby držiteľ európskeho profesijného preukazu mohol uplatňovať všetky práva priznané v článkoch 4b až 4e.

4. Keď má držiteľ odbornej kvalifikácie v úmysle poskytovať služby podľa hlavy II iné ako sú služby, na ktoré sa vzťahuje článok 7 ods. 4, príslušný orgán domovského členského štátu vystaví európsky profesijný preukaz v súlade s článkami 4b a 4c. Európsky profesijný preukaz predstavuje, podľa možnosti, vyhlásenie podľa článku 7.

5. Keď má držiteľ odbornej kvalifikácie v úmysle usadiť sa v inom členskom štáte podľa hlavy III kapitol I až IIIa alebo poskytovať služby podľa článku 7 ods. 4, príslušný orgán domovského členského štátu dokončí všetky prípravné kroky v súvislosti s individuálnym spisom žiadateľa vytvoreným v rámci informačného systému na vnútornom trhu (IMI) (súbor IMI) v súlade s článkami 4b a 4d. Príslušný orgán hostiteľského členského štátu vydáva európsky profesijný preukaz v súlade s článkami 4b a 4d.

Na účely usadenia sa vydanie európskeho profesijného preukazu neposkytuje automatické právo na výkon konkrétneho povolania, ak sa realizujú registračné požiadavky alebo iné kontrolné postupy v hostiteľskom členskom štáte skôr, ako sa vydá európsky profesijný preukaz na toto povolanie.

6. Členské štáty určia príslušné orgány na spracúvanie súborov IMI a vydávanie európskeho profesijného preukazu. Tieto orgány zabezpečia nestranné, objektívne a včasné spracovanie žiadostí o európske profesijné preukazy. Asistenčné centrá uvedené v článku 57b môžu takisto konať v pôsobnosti príslušného orgánu. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány a asistenčné centrá informovali občanov vrátane perspektívnych žiadateľov o fungovaní a pridanej hodnote európskeho profesijného preukazu pre povolania, pre ktoré je k dispozícii.

7. Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov prijíma opatrenia potrebné na jednotné uplatňovanie ustanovení o európskom profesijnom preukaze pre tie povolania, ktoré spĺňajú podmienky stanovené v druhom pododseku

tohto odseku, vrátane opatrení týkajúcich sa formátu európskeho profesijného preukazu, spracovania písomných žiadostí, prekladov, ktoré má zabezpečiť žiadateľ na podporenie každej žiadosti o európsky profesijný preukaz, podrobností dokumentov požadovaných podľa článku 7 ods. 2 alebo prílohy VII na predloženie úplnej žiadosti a postupov na realizáciu a spracovanie platieb za európsky profesijný preukaz, berúc do úvahy osobitosti príslušného povolania. Komisia ďalej konkretizuje pomocou vykonávacích aktov ako, kedy a pre ktoré dokumenty môžu príslušné orgány požadovať overené kópie v súlade s článkom 4b ods. 3 druhým pododsekom, článkom 4d ods. 2 a 3 pre príslušné povolanie.

Zavedenie európskeho profesijného preukazu pre konkrétne povolanie prostredníctvom prijatia príslušných vykonávacích aktov uvedených v prvom pododseku sa riadi všetkými nasledujúcimi podmienkami:

- a) existuje značná mobilita alebo potenciál značnej mobility v príslušnom povolaní;
- b) existuje dostatočný záujem, ktorý vyjadrili príslušné zainteresované subjekty;
- c) povolanie alebo vzdelanie a odborná príprava, ktoré sú zamerané na výkon povolania, sú regulované v mnohých členských štátoch.

Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 58 ods. 2.

8. Všetky poplatky, ktoré môžu žiadatelia vynaložiť v súvislosti s administratívnym postupom na vydanie európskeho profesijného preukazu, majú byť primerané a úmerné nákladom vynaloženým domovským a hostiteľským členským štátom a nemajú pôsobiť ako demotivácia pri podávaní žiadosti o európsky profesijný preukaz.

Článok 4b

Žiadosť o európsky profesijný preukaz a vytvorenie súboru IMI

1. Domovský členský štát umožňuje držiteľovi odbornej kvalifikácie požiadať o európsky profesijný preukaz prostredníctvom online nástroja, ktorý zabezpečí Komisia

a ktorý automaticky vytvára súbor IMI pre konkrétneho žiadateľa. Ak domovský členský štát počíta aj s písomnými žiadosťami, zavedie všetky opatrenia potrebné na vytvorenie súboru IMI, všetky informácie, ktoré sa majú zaslať žiadateľovi na vydanie európskeho profesijného preukazu.

2. K žiadosťiam sa prikladajú dokumenty požadované vo vykonávacích aktoch, ktoré sa majú prijať podľa článku 4a ods. 7.

3. Príslušný orgán domovského členského štátu do jedného týždňa od doručenia žiadosti potvrdzuje prijatie žiadosti a informuje žiadateľa o všetkých chýbajúcich dokladoch bezodkladne po podaní žiadosti.

Príslušný orgán domovského členského štátu podľa potreby vydá potvrdenie požadované podľa tejto smernice. Príslušný orgán domovského členského štátu overí, či žiadateľ zákonne sídli v domovskom členskom štáte a či všetky potrebné dokumenty, ktoré sa vydali v domovskom členskom štáte, sú platné a vierohodné. V prípade riadne odôvodnených pochybností príslušný orgán domovského členského štátu konzultuje s príslušným úradom a môže od žiadateľa požiadať o overené kópie dokumentov. V prípade následných žiadostí toho istého žiadateľa nesmú príslušné orgány domovského a hostiteľského členského štátu požadovať opätovné predloženie dokladov, ktoré sú už v súbore IMI a ktoré sú stále platné.

4. Komisia môže prostredníctvom vykonávacích aktov prijať technické špecifikácie, opatrenia potrebné na zabezpečenie integrity, dôverylosti a presnosti informácií uvedených v európskom profesijnom preukaze a v súbore IMI, a podmienky a postupy na vydanie európskeho profesijného preukazu jeho držiteľovi vrátane možnosti jeho stiahnutia z internetu alebo nahrávania aktualizácií do súboru IMI. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 58 ods. 2.

Článok 4c

Európsky profesijný preukaz pre dočasné a príležitostné poskytovanie služieb, na ktoré sa nevzťahuje článok 7 ods. 4

1. Príslušný orgán domovského členského štátu overí žiadosť a sprievodnú dokumentáciu v súbore IMI a vydá európsky profesijný preukaz na dočasné a príležitostné poskytovanie služieb, na ktoré sa nevzťahuje článok 7 ods. 4, a to do troch týždňov. Uvedená lehota začína

plynúť prijatím chýbajúcej dokumentácie uvedenej v článku 4b ods. 3 prvom pododseku alebo, ak sa nepožadovali ďalšie dokumenty, uplynutím týždňového obdobia uvedeného v uvedenom pododseku. Následne bezodkladne pošle európsky profesijný preukaz príslušnému orgánu každého príslušného hostiteľského členského štátu a informuje o tom žiadateľa. Hostiteľský členský štát nesmie vyžadovať nijaké ďalšie vyhlásenie podľa článku 7 počas nasledujúcich 18 mesiacov.

2. Rozhodnutie príslušného orgánu domovského členského štátu alebo neprijatie rozhodnutia v rámci obdobia troch týždňov uvedeného v odseku 1 je predmetom práva na odvolanie podľa vnútroštátneho práva.

3. Ak držiteľ európskeho profesijného preukazu chce poskytovať služby v členských štátoch, ktoré sa pôvodne neuvádzali v žiadosti uvedenej v odseku 1, žiadateľ môže požiadať o toto rozšírenie. Ak držiteľ chce pokračovať v poskytovaní služieb dlhšie ako je obdobie 18 mesiacov uvedené v odseku 1, držiteľ informuje o tejto skutočnosti príslušný orgán. Držiteľ v každom prípade predkladá všetky informácie o podstatných zmenách skutočností doložených v súbore IMI, o ktoré môže požiadať príslušný orgán v domovskom členskom štáte v súlade s vykonávacími aktmi, ktoré sa majú prijať podľa článku 4a ods. 7. Príslušný orgán domovského členského štátu zašle aktualizovaný európsky profesijný preukaz príslušným hostiteľským členským štátom.

4. Európsky profesijný preukaz platí na celom území všetkých príslušných hostiteľských členských štátov tak dlho, kým si jeho držiteľ zachová právo vykonávať prax v domovskom členskom štáte na základe dokumentov a informácií uvedených v súbore IMI.

Článok 4d

Európsky profesijný preukaz na účely usadenia a dočasné a príležitostné poskytovanie služieb podľa článku 7 ods. 4

1. Príslušný orgán domovského členského štátu do mesiaca overí dôveryhodnosť a platnosť sprievodnej dokumentácie v súbore IMI na účely vydania európskeho profesijného preukazu na usadenie alebo na dočasné a príležitostné poskytovanie služieb podľa článku 7 ods. 4. Uvedená lehota začína plynúť prijatím chýbajúcej dokumentácie uvedenej v článku 4b ods. 3 prvom pododseku alebo, ak sa nepožadovali ďalšie dokumenty, uplynutím týždňového obdobia uvedeného v uvedenom pododseku. Následne bezodkladne pošle žiadosť príslušnému orgánu

hostiteľského členského štátu. Domovský členský štát informuje žiadateľa o stave žiadosti zároveň s odoslaním žiadosti hostiteľskému členskému štátu.

2. V prípadoch uvedených v článkoch 16, 21, 49a a 49b hostiteľský členský štát rozhodne, či vydá európsky profesijný preukaz podľa odseku 1 do jedného mesiaca od prijatia žiadosti zaslanej domovským členským štátom. V prípade riadne odôvodnených pochybností hostiteľský členský štát môže požiadať domovský členský štát o ďalšie informácie alebo o priloženie overenej kópie dokumentu, pričom domovský členský štát tejto požiadavke vyhovie najneskôr do dvoch týždňov od jej predloženia. S výhradou druhého pododseku odseku 5 sa lehota jedného mesiaca uplatňuje bez ohľadu na takúto požiadavku.

3. V prípadoch uvedených v článku 7 ods. 4 a článku 14 hostiteľský členský štát rozhodne, či vydá európsky profesijný preukaz, alebo podrobí držiteľa odbornej kvalifikácie kompenzačným opatreniam do dvoch mesiacov od prijatia žiadosti zaslanej domovským členským štátom. V prípade riadne odôvodnených pochybností hostiteľský členský štát môže požiadať domovský členský štát o ďalšie informácie alebo o priloženie overenej kópie dokumentu, pričom domovský členský štát ju poskytne najneskôr do dvoch týždňov od vznesenia požiadavky. S výhradou druhého pododseku odseku 5 sa lehota dvoch mesiacov uplatňuje bez ohľadu na takúto požiadavku.

4. V prípade, keď hostiteľský členský štát nedostane potrebné informácie, ktoré v súlade s touto smernicou môže požadovať na prijatie rozhodnutia o vydaní európskeho profesijného preukazu od domovského členského štátu alebo od žiadateľa, môže odmietnuť vydanie preukazu. Toto odmietnutie sa riadne odôvodňuje.

5. Keď hostiteľský členský štát neprijme rozhodnutie v lehote stanovenej v odsekoch 2 a 3 tohto článku, alebo nezorganizuje skúšku spôsobilosti v súlade s článkom 7 ods. 4, európsky profesijný preukaz sa považuje za vydaný a zasiela sa automaticky prostredníctvom systému IMI držiteľovi odbornej kvalifikácie.

Hostiteľský členský štát má možnosť predĺžiť o dva týždne termíny stanovené v odsekoch 2 a 3 na automatické vydanie európskeho profesijného preukazu. Vysvetlí dôvody predĺženia a informuje o tom žiadateľa. Toto predĺženie sa

môže opakovať raz a iba vtedy, keď je to naozaj nevyhnutné, najmä z dôvodov súvisiacich s verejným zdravím alebo bezpečnosťou príjemcov služieb.

6. Opatrenia prijaté domovským členským štátom v súlade s odsekom 1 nahradia akúkoľvek žiadosť o uznanie odbornej kvalifikácie podľa vnútroštátneho práva hostiteľského členského štátu.

7. Proti rozhodnutiam domovského a hostiteľského členského štátu prijatým podľa odsekov 1 až 5 alebo proti neprijatiu rozhodnutia domovským členským štátom sa možno odvolať podľa vnútroštátneho práva príslušného členského štátu.

Článok 4e

Spracovanie údajov týkajúcich sa európskeho profesijného preukazu a prístup k nim

1. Bez toho, aby bola dotknutá prezumpcia nevinu, príslušné orgány domovského a hostiteľského členského štátu aktualizujú včas zodpovedajúci súbor s informáciami o disciplinárnom konaní alebo uložených trestnoprávných sankciách, ktoré súvisia so zákazom alebo obmedzením a ktoré by mohli mať dôsledky na výkon činností držiteľa európskeho profesijného preukazu na základe tejto smernice. V takom prípade dodržiavajú pravidlá na ochranu osobných údajov uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (*) a smernici Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002 týkajúcej sa spracovávaní osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách) (**). Tieto aktualizácie zahŕňajú vymazanie informácií, ktoré sa už nevyžadujú. Držiteľ európskeho profesijného preukazu a príslušné orgány, ktoré majú prístup k zodpovedajúcemu súboru IMI, dostávajú okamžite informácie o každej aktualizácii. Táto povinnosť neovplyvňuje povinnosť členských štátov na vyslanie výstrahy podľa článku 56a.

2. Obsah aktualizácií informácií podľa odseku 1 sa obmedzuje na tieto informácie:

a) totožnosť odborníka;

b) príslušné povolanie;

c) informácie o vnútroštátnom orgáne alebo súde, ktorý prijal rozhodnutie o obmedzení alebo zákaze;

d) rozsah obmedzenia alebo zákazu, ako aj

e) obdobie, na ktoré sa vzťahuje obmedzenie alebo zákaz.

3. Prístup k informáciám v súbore IMI je obmedzený len pre príslušné orgány domovského a hostiteľského členského štátu v súlade so smernicou 95/46/ES. Príslušné orgány informujú držiteľa európskeho profesijného preukazu o obsahu súboru IMI na požiadanie držiteľa.

4. Informácie uvedené v európskom profesijnom preukaze sa obmedzujú na informácie, ktoré sú potrebné na zistenie práva jeho držiteľa na výkon povolania, na ktorý bol vydaný, a to priezvisko držiteľa, meno, dátum a miesto narodenia, povolanie, formálne kvalifikácie a platný režim, príslušné zainteresované orgány, číslo preukazu, bezpečnostné záležitosti a odkaz na platný dôkaz totožnosti. Informácie o získanej odbornej praxi alebo absolvovaných kompenzačných opatreniach držiteľa európskeho profesijného preukazu sa zahrňujú do súboru IMI.

5. Osobné údaje obsiahnuté v súbore IMI sa môžu spracúvať tak dlho, ako treba, na účely postupu uznávania ako takého a ako dôkaz uznania alebo odoslania vyhlásenia požadovaného podľa článku 7. Členské štáty zabezpečia, aby držiteľ európskeho profesijného preukazu mal právo kedykoľvek a bezplatne požiadať o opravu nesprávnych či neúplných údajov alebo vymazanie alebo zablokovanie príslušného súboru IMI. Držiteľ dostane informácie o tomto práve v čase vydania európskeho profesijného preukazu a potom pripomenutie tohto práva každé dva roky. Pripomienka sa posiela automaticky prostredníctvom systému IMI, kde sa podala online pôvodná žiadosť o európsky profesijný preukaz.

V prípade žiadosti o vymazanie súboru IMI súvisiaceho s európskym profesijným preukazom vydaným na účel usadenia alebo dočasného alebo príležitostného poskytovania služieb podľa článku 7 ods. 4 príslušné orgány dotknutého hostiteľského členského štátu vydajú držiteľovi odbornej kvalifikácie potvrdenie o uznaní jeho odborných kvalifikácií.

6. V súvislosti so spracovaním osobných údajov na európskom profesijnom preukaze a všetkých súborov IMI

sa príslušné orgány členských štátov považujú za kontrolórov v zmysle článku 2 písm. d) smernice 95/46/ES. V súvislosti so zodpovednosťami podľa odsekov 1 až 4 tohto článku a so spracovaním osobných údajov uvedených v týchto odsekoch sa Komisia považuje za kontrolóra v zmysle článku 2 písm. d) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (***)

7. Bez toho, aby to malo vplyv na odsek 3, hostiteľské členské štáty zabezpečia, aby zamestnávateľia, zákazníci, pacienti, verejné orgány a ostatné zainteresované strany mohli overiť pravosť a platnosť európskeho profesijného preukazu, ktorý im predloží držiteľ preukazu.

Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov stanoví pravidlá týkajúce sa prístupu k súboru IMI, a technické prostriedky a postupy overovania uvedeného v prvom pododseku. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 58 ods. 2.

Článok 4f

Čiastočný prístup

1. Príslušný orgán hostiteľského členského štátu udelí na základe individuálneho posúdenia čiastočný prístup k odbornej činnosti na svojom území len vtedy, keď sú splnené tieto podmienky:

a) odborník je plne odborne spôsobilý vykonávať v domovskom členskom štáte odbornú činnosť, pre ktorú sa v hostiteľskom členskom štáte žiada o čiastočný prístup;

b) rozdiely medzi odbornou činnosťou vykonávanou podľa právnych predpisov v domovskom členskom štáte a regulovaným povolaním v hostiteľskom členskom štáte ako takým sú také veľké, že uplatnenie kompenzačných opatrení by viedlo k tomu, že by sa od žiadateľa vyžadovalo skončenie úplného programu vzdelávania a odbornej prípravy, ktorý sa vyžaduje v hostiteľskom členskom štáte, aby mali prístup k plne regulovanému povolaniu v hostiteľskom členskom štáte;

c) odborná činnosť sa objektívne môže oddeliť od ostatných činností patriacich pod regulované povolanie v hostiteľskom členskom štáte.

Na účely písmena c) príslušný orgán hostiteľského členského štátu zohľadňuje, či sa odborná činnosť môže vykonávať ako nezávislá činnosť v domovskom členskom štáte.

2. Čiastočný prístup sa môže zamietnuť, ak je takéto zamietnutie opodstatnené závažnými dôvodmi všeobecného záujmu, vhodné na zabezpečenie dosiahnutia sledovaného cieľa, a nepresahuje rámec toho, čo je nevyhnutne potrebné na dosiahnutie tohto cieľa.

3. Žiadosti na účely usadenia v hostiteľskom členskom štáte sa preskúmajú v súlade s kapitolami I a IV hlavy III.

4. Žiadosti na účely poskytovania dočasných a príležitostných služieb v hostiteľskom členskom štáte týkajúce sa odborných činností, ktoré majú dôsledky na verejné zdravie alebo bezpečnosť, sa preskúmajú v súlade s hlavou II.

5. Odchylné od článku 7 ods. 4 šiesteho pododseku a článku 52 ods. 1 sa po udelení čiastočného prístupu odborná činnosť vykonáva pod profesijným titulom domovského členského štátu. Hostiteľský členský štát môže požadovať používanie tohto profesijného titulu v jazykoch hostiteľského členského štátu. Odborníci, ktorí využívajú čiastočný prístup, jasne naznačia príjemcom služieb rozsah svojej odbornej činnosti.

6. Tento článok sa nevzťahuje na odborníkov, ktorým sa automaticky uznali ich odborné kvalifikácie podľa hlavy III kapitol II, III a IIIa.

(*) Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31.

(**) Ú. v. ES L 201, 31.7.2002, s. 37.

(***) Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1.“

6. V článku 5 ods. 1 sa písmeno b) nahrádza takto:

„b) ak sa poskytovateľ služieb presťahuje, ak vykonával toto povolanie v jednom alebo niekoľkých členských štátoch najmenej jeden rok počas posledných desiatich rokov predchádzajúcich poskytovaniu služieb, ak toto povolanie nie je v členskom štáte usadenia regulované. Podmienka ročného výkonu povolania sa nevyužíva

vtedy, keď je regulované buď povolanie, alebo vzdelanie a odborná príprava, ktorá k tomuto povolaniu vedie.“

7. Článok 7 sa mení takto:

a) odsek 2 sa mení takto:

i) písmená d) a e) sa nahrádzajú takto:

„d) v prípadoch uvedených v článku 5 ods. 1 písm. b), každá forma dôkazu o tom, že poskytovateľ služieb vykonával príslušnú činnosť počas predchádzajúcich desiatich rokov najmenej jeden rok;

e) pre povolania v oblasti bezpečnosti, v zdravotníctve a povolania súvisiace so vzdelávaním mladistvých vrátane starostlivosti o deti a predškolského vzdelávania, kde členský štát vyžaduje od svojich štátnych príslušníkov potvrdenie o tom, že im nebol pozastavený výkon povolania, ani dočasne, ani s konečnou platnosťou, a že neboli odsúdení za spáchanie trestného činu;“;

ii) dopĺňajú sa tieto body:

„f) pre povolania, ktoré majú dôsledky na bezpečnosť pacienta, vyhlásenie o jazykových znalostiach žiadateľa potrebných na výkon povolania v hostiteľskom členskom štáte;

g) pre povolania zahŕňajúce činnosti uvedené v článku 16 a na ktoré členský štát upozornil v súlade s článkom 59 ods. 2, osvedčenie o povahe a trvaní činnosti, ktoré vydá príslušný orgán alebo úrad členského štátu, kde má poskytovateľ služby sídlo.“;

b) vkladá sa tento odsek:

„2a. Skutočnosť, že poskytovateľ služieb predloží požadované vyhlásenie v súlade s odsekom 1, oprávňuje uvedeného poskytovateľa služieb na prístup k služobnej činnosti alebo na výkon tejto činnosti na celom území príslušného členského štátu. Členský štát môže požadovať ďalšie informácie uvedené v odseku 2 týkajúce sa odborných kvalifikácií poskytovateľa služieb ak:

- a) povolenie je regulované v častiach územia uvedeného členského štátu inak;
 - b) sa táto regulácia vzťahuje aj na všetkých štátnych príslušníkov tohto členského štátu;
 - c) rozdiely v tejto regulácii sú odôvodnené závažnými dôvodmi všeobecného záujmu súvisiacimi s verejným zdravím alebo bezpečnosťou príjemcov služby, ako aj
 - d) členský štát nemá iné možnosti na získanie týchto informácií.“;
- c) odsek 4 sa nahrádza takto:

„4. Pre prvé poskytovanie služieb v prípade regulovaných povolání, ktoré majú dôsledky na verejné zdravie alebo bezpečnosť, na ktoré sa nevzťahuje automatické uznávanie podľa hlavy III kapitoly II, III alebo IIIa, príslušný orgán hostiteľského členského štátu môže pred prvým poskytnutím služieb skontrolovať odbornú kvalifikáciu poskytovateľa služieb. Táto predchádzajúca kontrola je možná len vtedy, keď je jej účelom zabrániť závažnému poškodeniu zdravia alebo bezpečnosti príjemcu týchto služieb v dôsledku nedostatočnej odbornej kvalifikácie poskytovateľa služieb a ak nepresahuje rámec toho, čo je potrebné na tento účel.

Najneskôr do jedného mesiaca od prijatia vyhlásenia a sprievodných dokladov, uvedených v odsekoch 1 a 2, sa príslušný orgán snaží informovať poskytovateľa služieb o svojom rozhodnutí:

- a) neoverovať jeho odborné kvalifikácie;
- b) potom, ako overil jeho odborné kvalifikácie:
 - i) požadovať od poskytovateľa služieb, aby absolvoval skúšku spôsobilosti, alebo
 - ii) umožniť poskytovanie služieb.

V prípade problému, ktorý by mal za následok oneskorenie pri prijatí rozhodnutia podľa druhého pododseku,

príslušný orgán v tej istej lehote informuje poskytovateľa služieb o dôvode oneskorenia. Problém sa má vyriešiť do jedného mesiaca po uvedenom oznámení a rozhodnutie sa dokončí v priebehu dvoch mesiacov od vyriešenia problému.

Ak existuje podstatný rozdiel medzi odbornou kvalifikáciou poskytovateľa služieb a odbornou prípravou, ktorú vyžaduje hostiteľský členský štát, a tento rozdiel je taký, že by to mohlo byť škodlivé pre verejné zdravie alebo bezpečnosť, a keď tento rozdiel nemôže kompenzovať odborná prax alebo vedomosti, zručnosti a spôsobilosti poskytovateľa služieb získané v rámci celoživotného vzdelávania, oficiálne osvedčené na tento účel príslušným orgánom, hostiteľský členský štát umožní poskytovateľovi služieb preukázať formou skúšky spôsobilosti ako je to uvedené v písm. b) druhom pododseku, že si doplnil vedomosti, zručnosti alebo spôsobilosť, ktoré mu chýbali. Hostiteľský členský štát prijme na uvedenom základe rozhodnutie, či povolí poskytovanie služieb. V každom prípade musí byť možné poskytovať služby do jedného mesiaca po prijatí rozhodnutia podľa druhého odseku.

Ak príslušný orgán nezareaguje v lehotách stanovených v druhom a treťom pododseku, služby sa môžu poskytovať.

V prípade, keď sa odborná kvalifikácia overila podľa tohto pododseku, služby sa poskytujú na základe profesijného titulu hostiteľského členského štátu.“

8. V článku 8 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Príslušné orgány hostiteľského členského štátu môžu v prípade odôvodnených pochybností požiadať príslušné orgány členského štátu usadenia o poskytnutie všetkých informácií týkajúcich sa zákonnosti usadenia poskytovateľa služieb a bezúhonnosti, ako aj neexistencie disciplinárnych alebo trestnoprávných sankcií súvisiacich s povolaním. V prípade, keď sa príslušné orgány hostiteľského členského štátu rozhodnú o kontrole odborných kvalifikácií poskytovateľa služieb, môžu požiadať príslušné orgány členského štátu usadenia o informácie o odbornej príprave poskytovateľa služieb, keď sú potrebné na posúdenie podstatných rozdielov, ktoré by mohli byť škodlivé pre verejné zdravie alebo bezpečnosť. Príslušné orgány členského štátu usadenia poskytnú tieto informácie v súlade s článkom 56. V prípade neregulovaných povolaní v domovskom členskom štáte môžu tieto informácie poskytovať aj asistentné centrá uvedené v článku 57b.“

9. Článok 11 sa mení takto:

b) druhý odsek sa vypúšťa.

a) prvý odsek sa mení takto:

i) úvodná časť sa nahrádza takto:

„Na účely uplatňovania článku 13 a článku 14 ods. 6 sú odborné kvalifikácie zoskupené do nižšie uvedených úrovní“;

ii) v písmene c) sa bod ii) nahrádza takto:

„ii) regulovaného vzdelávania a odbornej prípravy alebo, v prípade regulovaných povolanií, odbornej prípravy s osobitnou štruktúrou, so spôsobilosťou nad rámec toho, čo je stanovené na úrovni b, rovnocennej úrovni odbornej prípravy uvedenej v bode i), ak táto odborná príprava poskytuje porovnateľný odborný štandard a pripravuje účastníka odbornej prípravy na porovnateľnú úroveň zodpovedností a funkcií pod podmienkou, že k diplomu je priložené osvedčenie domovského členského štátu“;

iii) písmená d) a e) sa nahrádzajú takto:

„d) diplom potvrdzujúci, že držiteľ úspešne ukončil odbornú prípravu na úrovni vyššieho odborného vzdelania trvajúcu najmenej tri roky a najviac štyri roky alebo rovnocenné časové obdobie na čiastočnom základe, čo možno navyše vyjadriť rovnocenným počtom kreditov (ECTS), na univerzite alebo v inštitúcii vysokoškolského vzdelávania alebo v inej inštitúcii, ktorá poskytuje rovnocennú úroveň vzdelávania a odbornej prípravy a, kde to prichádza do úvahy, že úspešne ukončil odbornú prípravu, ktorá sa vyžaduje okrem tejto odbornej prípravy po štúdiu na úrovni vyššieho odborného vzdelania“;

e) diplom potvrdzujúci, že držiteľ úspešne ukončil vyššie odborné vzdelanie trvajúce aspoň štyri roky alebo rovnocenné časové obdobie na čiastočnom základe, čo možno navyše vyjadriť rovnocenným počtom kreditov (ECTS), na univerzite alebo inštitúcii vysokoškolského vzdelávania alebo inej inštitúcii rovnocennej úrovne, a v prípade potreby, že úspešne ukončil odbornú prípravu požadovanú po štúdiu na úrovni vyššieho odborného vzdelania“;

10. V článku 12 sa prvý odsek nahrádza takto:

„Každý doklad o formálnej kvalifikácii alebo každá skupina dokladov o formálnej kvalifikácii, ktoré vydal príslušný orgán členského štátu, ktorým sa potvrdzuje úspešné ukončenie odbornej prípravy v Únii, v rámci formálnych programov denného alebo externého štúdia alebo mimo rámca formálnych programov denného alebo externého štúdia, ktoré tento členský štát uznal ako rovnocennú prípravu a ktorá poskytuje svojmu držiteľovi tie isté práva na prístup k povolaniu alebo na výkon povolania alebo pripravuje na výkon tohto povolania, sa považuje za doklad o formálnej kvalifikácii druhu uvedeného v článku 11, vrátane príslušnej úrovne.“

11. Článok 13 sa nahrádza takto:

„Článok 13

Podmienky uznania

1. Ak je prístup k regulovanému povolaniu alebo výkon regulovaného povolania v hostiteľskom členskom štáte podmienený držaním osobitnej odbornej kvalifikácie, príslušný orgán tohto členského štátu povolí žiadateľom prístup k tomuto povolaniu alebo výkon tohto povolania za tých istých podmienok, aké sa vzťahujú na jeho štátnych príslušníkov, ak sú držiteľmi osvedčenia o odbornej spôsobilosti alebo dokladu o formálnej kvalifikácii podľa článku 11, ktorý vyžaduje iný členský štát na získanie prístupu a výkon tohto povolania na svojom území.

Osvedčenia o odbornej spôsobilosti alebo doklady o formálnej kvalifikácii vydáva príslušný orgán členského štátu určený podľa vnútroštátnych zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení uvedeného členského štátu.

2. Prístup k povolaniu a výkon povolania ako je opísaný v odseku 1 sa umožní aj žiadateľom, ktorí vykonávali toto povolanie na plný úväzok po dobu jedného roka alebo v ekvivalente celkového trvania na polovičný úväzok počas predchádzajúcich desiatich rokov v inom členskom štáte, ktorý toto povolanie nereguluje, a ktorí sú držiteľmi jedného alebo viacerých osvedčení o odbornej spôsobilosti alebo dokladov o formálnych kvalifikáciách, ktoré vydal iný členský štát, ktorý nereguluje povolanie.

Osvedčenia o odbornej spôsobilosti a doklady o formálnych kvalifikáciách spĺňajú tieto podmienky:

a) sú vydané príslušným orgánom členského štátu určeným podľa vnútroštátnych zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení uvedeného členského štátu;

b) potvrdzujú, že ich držiteľ je pripravený na výkon príslušného povolania.

Ročnú odbornú prax uvedenú v prvom pododseku však nemožno požadovať, ak sa dokladom o formálnych kvalifikáciách, ktoré žiadať vlastní, potvrdzuje regulované vzdelanie a odborná príprava.

3. Hostiteľský členský štát akceptuje úroveň osvedčenia podľa článku 11 domovským členským štátom, ako aj potvrdenie, ktorým domovský členský štát potvrdzuje, že regulované vzdelávanie a odborná príprava alebo odborná príprava s osobitnou štruktúrou podľa článku 11 písm. c) bodu ii) sa rovná úrovni podľa článku 11 písm. c) bodu i).

4. Odchyľne od odsekov 1 a 2 tohto článku a od článku 14 príslušný orgán hostiteľského členského štátu môže odmietnuť prístup k povolaniu a jeho vykonávanie držiteľom osvedčenia o odbornej spôsobilosti zaradeným podľa článku 11 písm. a), keď je národná odborná kvalifikácia, ktorá sa vyžaduje na výkon povolania na jeho území, zaradená do článku 11 písm. e).“

12. Článok 14 sa mení takto:

a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Článok 13 nebráni hostiteľskému členskému štátu, aby za nasledujúcich podmienok požadoval od žiadateľa, aby dokončil lehotu na prispôbenie, trvajúcu až tri roky, alebo aby zložil skúšku odbornej spôsobilosti, ak:

a) odborná príprava, ktorou žiadateľ prešiel, pokrýva podstatne iné veci než sú veci, pokryté dokladom o formálnych kvalifikáciách, ktorý vyžaduje hostiteľský členský štát;

b) regulované povolanie v hostiteľskom členskom štáte pokrýva jednu alebo viac regulovaných profesionálnych činností, ktoré v zodpovedajúcom povolaní v žiadateľovom domovskom členskom štáte neexistujú, a odborná príprava požadovaná v hostiteľskom členskom štáte pokrýva podstatne iné veci než sú veci, zahrnuté do žiadateľovho potvrdenia o odbornej spôsobilosti alebo dokladu o formálnych kvalifikáciách.“;

b) v odseku 2 sa tretí pododsek nahrádza takto:

„Ak sa Komisia domnieva, že odchýlka uvedená v druhom pododseku je nevhodná alebo nie je v súlade s právom Únie, prijme vykonávací akt do troch mesiacov po získaní potrebných informácií a požiada príslušný členský štát, aby upustil od tohto plánovaného opatrenia. Ak Komisia vo vyššie uvedenej lehote neodpovie, odchýlku možno uplatniť.“;

c) v odseku 3 sa dopĺňajú tieto pododseky:

„Odchyľne od zásady práva žiadateľa na výber, ako je uvedené v odseku 2, hostiteľský členský štát môže stanoviť buď adaptačné obdobia, alebo skúšku spôsobilosti v prípade, keď:

a) držiteľ odbornej kvalifikácie uvedenej v článku 11 písm. a), ktorý žiada o uznanie svojich odborných kvalifikácií, keď požadovaná vnútroštátna odborná kvalifikácia sa zaraďuje podľa článku 11 písm. c), alebo

b) držiteľ odbornej kvalifikácie uvedenej v článku 11 písm. b), ktorý žiada o uznanie svojich odborných kvalifikácií, keď požadovaná vnútroštátna odborná kvalifikácia sa zaraďuje podľa článku 11 písm. d) alebo e).

V prípade, keď držiteľ odbornej kvalifikácie uvedenej v článku 11 písm. a), ktorý žiada o uznanie svojich odborných kvalifikácií, keď požadovaná vnútroštátna odborná kvalifikácia sa zaraďuje podľa článku 11 písm. d), hostiteľský členský štát môže určiť tak adaptačné obdobie, ako aj skúšku spôsobilosti.“;

d) odseky 4 a 5 sa nahrádzajú takto:

„4. Na účely uplatňovania odsekov 1 a 5 „podstatne odlišné záležitosti“ sú záležitosti, ktorých znalosť, získané zručnosti a spôsobilosť sú podstatné pre výkon povolania a v prípade ktorých odborná príprava, ktorú migrant absolvoval, vzhľadom na jej trvanie alebo obsah vykazuje značné rozdiely oproti odbornej príprave, ktorú vyžaduje hostiteľský členský štát.

5. Odsek 1 sa uplatňuje s náležitým zohľadnením zásady proporcionality. Najmä ak má hostiteľský členský štát v úmysle vyžadovať od žiadateľa absolvovanie adaptačného obdobia alebo zloženie skúšky spôsobilosti, musí sa najprv uistiť, či znalosti, zručnosti a spôsobilosti, ktoré žiadateľ získal počas svojej odbornej praxe alebo celoživotného vzdelávania a ktoré na tento účel potvrdil príslušný orgán v každom členskom štáte alebo v tretej krajine, sú takej povahy, aby úplne alebo čiastočne pokryli podstatne odlišné záležitosti definované v odseku 4.“;

e) dopĺňajú sa tieto odseky:

„6. Rozhodnutie ukladajúce adaptačné obdobie alebo skúšku spôsobilosti musí byť riadne odôvodnené. Konkrétne, žiadateľ dostane k dispozícii tieto informácie:

a) úroveň odbornej kvalifikácie požadovanú v hostiteľskom členskom štáte a úroveň odbornej kvalifikácie, ktorú má žiadateľ v súlade s klasifikáciou uvedenou v článku 11, ako aj

b) podstatné rozdiely uvedené v odseku 4 a dôvody, pre ktoré nemožno tieto rozdiely kompenzovať znalosťami, zručnosťami ani spôsobilosťami získanými počas odbornej praxe alebo v rámci celoživotného vzdelávania, čo na tento účel potvrdil príslušný orgán.

7. Členské štáty zabezpečia, aby žiadateľ mal možnosť absolvovať skúšku spôsobilosti uvedenú v odseku 1 najneskôr do šiestich mesiacov od pôvodného rozhodnutia o stanovení skúšky spôsobilosti žiadateľovi.“

13. Článok 15 sa vypúšťa.

14. Článok 20 sa nahrádza takto:

„Článok 20

Prispôsobenie zoznamov činností v prílohe IV

Komisia je v súlade s článkom 57c splnomocnená prijať delegované akty týkajúce sa prispôsobenia zoznamov činností uvedených v prílohe IV, ktoré podliehajú uznaniu odbornej praxe podľa článku 16 na účely aktualizácie alebo vyjasnenia činností uvedených v prílohe IV, najmä s cieľom ďalšej konkretizácie ich rozsahu, a riadne zohľadňovať najnovší vývoj v oblasti nomenklatúr na základe činností, za predpokladu, že tieto zmeny nezúžia rozsah činností týkajúcich sa jednotlivých kategórií a že medzi existujúcimi zoznamami I, II a III prílohy IV nie je posun.“

15. Článok 21 sa mení takto:

a) odsek 4 sa nahrádza takto:

„4. Pokiaľ ide o prevádzkovanie lekární, ktoré nepodliehajú územným obmedzeniam týkajúcim sa prevádzkovania lekárne, členský štát môže odchyľne rozhodnúť, že neuznáva doklady o formálnych kvalifikáciách uvedené v bode 5.6.2 prílohy V pre zriadenie nových lekární otvorených verejnosti. Na účely tohto odseku sa za nové lekárne považujú aj lekárne, ktoré sú otvorené menej než tri roky.

Táto odchýlka sa nesmie uplatňovať v prípade farmaceutov, ktorých formálne kvalifikácie už uznali príslušné orgány v hostiteľskom členskom štáte na iné účely a ktorí skutočne a v súlade so zákonom už vykonávali odbornú činnosť farmaceuta v tomto členskom štáte minimálne tri po sebe idúce roky.“;

b) odsek 6 sa nahrádza takto:

„6. Každý členský štát umožní prístup k odborným činnostiam a výkon odborných činností lekárom, sestram zodpovedným za všeobecnú starostlivosť, zubným lekárom, veterinárnym lekárom, pôrodným asistentkám a farmaceutom na základe dokladu o formálnych kvalifikáciách uvedeného v prílohe V bodoch 5.1.1, 5.1.2, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 a 5.6.2 v tomto poradí, ktorý potvrdzuje, že príslušný odborník získal podľa potreby počas svojej odbornej prípravy znalosti, zručnosti a schopnosti uvedené v článku 24 ods. 3, článku 31 ods. 6, článku 31 ods. 7, článku 34 ods. 3, článku 38 ods. 3, článku 40 ods. 3 a článku 44 ods. 3.

V záujme zohľadňovania všeobecne uznávaného vedeckého a technického pokroku je Komisia splnomocnená v súlade s článkom 57c prijímať delegované akty s cieľom aktualizovať znalosti a zručnosti uvedené v článku 24 ods. 3, článku 31 ods. 6, článku 34 ods. 3, článku 38 ods. 3, článku 40 ods. 3, článku 44 ods. 3 a článku 46 ods. 4, aby odrážali vývoj v právnych predpisoch Únie, ktoré majú priamy vplyv na príslušných odborníkov.

Tieto aktualizácie si v žiadnom členskom štáte nesmú vyžadovať zmeny základných existujúcich legislatívnych zásad, pokiaľ ide o štruktúru povolání v súvislosti s odbornou prípravou a podmienkami prístupu fyzických osôb. Tieto aktualizácie rešpektujú zodpovednosť členských štátov za organizáciu vzdelávacích systémov, ako je stanovené v článku 165 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ).“;

c) odsek 7 sa vypúšťa.

16. Vkladá sa tento článok:

„Článok 21a

Postup oznamovania

1. Každý členský štát informuje Komisiu o vnútroštátnych zákonoch, iných právnych predpisoch alebo správnych opatreniach, ktoré prijal v súvislosti s vydávaním dokladov o formálnej kvalifikácii v povolaniach upravených v tejto kapitole.

V prípade dokladov o formálnej kvalifikácii uvedených v oddiele 8, sa oznámenie podľa prvého pododseku adresuje aj ostatným členským štátom.

2. Oznámenie uvedené v odseku 1 zahŕňa informácie o trvaní a obsahu programov odbornej prípravy.

3. Oznámenie uvedené v odseku 1 sa zasiela prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu.

4. V záujme toho, aby sa riadne zohľadnil legislatívny a právny vývoj v členských štátoch a pod podmienkou, že

vnútroštátne zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia oznámené podľa odseku 1 tohto článku sú v súlade s podmienkami stanovenými v tejto kapitole, Komisia je v súlade s článkom 57c splnomocnená prijať delegované akty s cieľom zmeniť prílohu V body 5.1.1 až 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 a 5.7.1, pokiaľ ide o aktualizáciu titulov prijatých členskými štátmi ako dôkazu o formálnej kvalifikácii a v prípade potreby s uvedením orgánu, ktorý vydáva doklady o formálnej kvalifikácii, osvedčenia, ktoré sú k nim priložené, a zodpovedajúci profesijný titul.

5. Ak legislatívne, regulačné a správne ustanovenia oznámené podľa odseku 1 nie sú v súlade s podmienkami stanovenými v tejto kapitole, Komisia prijme vykonávací akt s cieľom zamietnuť požadovaný pozmeňujúci návrh prílohy V bodov 5.1.1 až 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 alebo 5.7.1.“

17. Článok 22 sa mení takto:

a) v prvom odseku sa písmeno b) nahrádza takto:

„b) Členské štáty v súlade so svojimi špecifickými postupmi podporou kontinuálneho odborného rozvoja zaistia, aby pracovníci, ktorých odborná kvalifikácia je uvedená v hlave III v tejto kapitole, mohli svoje znalosti, zručnosti a schopnosti obnovovať s cieľom zachovania bezpečného a účinného výkonu povolania a udržiavania kroku s vývojom.“;

b) dopĺňa sa tento odsek:

„Členské štáty oznamujú Komisii opatrenia prijaté podľa odseku 1 písm. b) do 18. januára 2016.“

18. V článku 24 sa odsek 2 nahrádza takto:

„2. Základná lekárska odborná príprava pozostáva najmenej z päťročného štúdia, ktoré môže byť vyjadrené aj ako ekvivalent kreditov ECTS a pozostáva minimálne z 5 500 hodín teoretickej a praktickej odbornej prípravy, ktorú poskytuje univerzita alebo sa poskytuje pod dohľadom univerzity.

Pre odborníkov, ktorí začali štúdium pred 1. januárom 1972, môže sa kurz odbornej prípravy uvedený v prvom pododseku skladať zo šiestich mesiacov dennej praktickej odbornej prípravy na úrovni univerzity pod dohľadom príslušných orgánov.“

19. Článok 25 sa mení takto:

a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Prijatie na špecializovanú lekársku odbornú prípravu je podmienené ukončením a nostrifikáciou základnej lekárskej odbornej prípravy uvedenej v článku 24 ods. 2, v kurze, počas ktorého účastník odbornej prípravy získal príslušné znalosti základnej medicíny.“;

b) vkladá sa tento odsek:

„3a. Členské štáty môžu vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch stanoviť čiastočné výnimky z častí špecializovanej lekárskej odbornej prípravy uvedenej na zozname prílohy V v bode 5.1.3, ak sa táto časť odbornej prípravy už absolvovala počas iného programu špecializovanej odbornej prípravy, ktorý je uvedený v prílohe V v bode 5.1.3 a za predpokladu, že daný odborník už získal predchádzajúcu odbornú kvalifikáciu v tomto členskom štáte, pričom sa tieto výnimky uplatňujú prípad od prípadu. Členské štáty zabezpečia, aby udelená výnimka nepredstavovala viac ako polovicu minimálneho trvania predmetnej špecializovanej lekárskej odbornej prípravy.

Každý členský štát oznámi Komisii a ostatným členským štátom príslušné vnútroštátne právne predpisy týkajúce sa všetkých takýchto čiastočných výnimiek.“;

c) odsek 5 sa nahrádza takto:

„5. Komisia je v súlade s článkom 57c splnomocnená prijať delegované akty týkajúce sa prispôsobenia minimálnej dĺžky trvania odbornej prípravy uvedenej v bode 5.1.3 prílohy V vedecko-technickému pokroku.“

20. V článku 26 sa druhý odsek nahrádza takto:

„V záujme toho, aby sa riadne zohľadnili zmeny vo vnútroštátnych právnych predpisoch a na účely aktualizácie tejto

smernice je Komisia splnomocnená v súlade s článkom 57c prijímať delegované akty týkajúce sa zaradenia nových lekárskech špecializácií spoločných aspoň pre dve pätiny členských štátov do bodu 5.1.3 prílohy V.“

21. V článku 27 sa vkladá tento odsek:

„2a. Členské štáty uznávajú kvalifikáciu odborných lekárov získanú v Taliansku a uvedenú v prílohe V na zozname v bode 5.1.2 a 5.1.3 v prípade lekárov, ktorí začali svoju odbornú prípravu po 31. decembri 1983 a pred 1. januárom 1991, napriek tomu, že dotknutá odborná príprava nezodpovedá všetkým požiadavkám odbornej prípravy stanoveným v článku 25, ak je kvalifikácia doplnená osvedčením vydaným príslušnými talianskymi orgánmi, podľa ktorého príslušný lekár už skutočne a v súlade so zákonom vykonával v Taliansku činnosť odborného lekára v rovnakom špecializovanom odbore minimálne sedem po sebe idúcich rokov počas desiatich rokov predchádzajúcich vydaniu tohto osvedčenia.“

22. V článku 28 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Prijatie na osobitnú odbornú prípravu v rámci všeobecnej lekárskej praxe je podmienené ukončením a nostrifikáciou základného programu lekárskej odbornej prípravy uvedeného v článku 24 ods. 2 v kurze, počas ktorého účastník odbornej prípravy získal príslušné znalosti základnej medicíny.“

23. Článok 31 sa mení takto:

a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Prijatie sestier zodpovedných za všeobecnú starostlivosť na odbornú prípravu je podmienené:

a) ukončením všeobecného vzdelania trvajúceho aspoň 12 rokov, ktoré je potvrdené diplomom, osvedčením alebo iným dokladom, ktorý vydali príslušné orgány alebo úrady v členskom štáte, alebo osvedčením potvrdzujúcim úspešné zloženie prijímacej skúšky na rovnocennej úrovni, ktoré umožňuje prístup k štúdiu na univerzitách alebo vysokých školách na úrovni uznanej ako rovnocennej, alebo

b) ukončením všeobecného vzdelania trvajúceho aspoň 10 rokov, ktoré je potvrdené diplomom, osvedčením alebo iným dokladom, ktorý vydali príslušné orgány alebo úrady v členskom štáte, alebo osvedčením potvrdzujúcim úspešné zloženie prijímacej skúšky na rovnocennej úrovni, ktoré umožňuje prístup k štúdiu na školách pre odborné vzdelávanie alebo k programu odborného vzdelávania zdravotných sestier a ošetrovateľov.“;

b) v odseku 2 sa druhý a tretí pododsek nahrádzajú takto:

„Komisia je v súlade s článkom 57c splnomocnená prijať delegované akty týkajúce sa zmien zoznamu uvedeného v bode 5.2.1 prílohy V na účely jeho prispôsobenia vedecko-technickému pokroku.

Zmeny uvedené v druhom pododseku si nesmú v členských štátoch vyžadovať žiadne zmeny existujúcich základných legislatívnych zásad týkajúcich sa štruktúry povolání, pokiaľ ide o odbornú prípravu a podmienky prístupu fyzických osôb. Tieto zmeny musia rešpektovať zodpovednosť členských štátov za organizáciu vzdelávacích systémov, ako je uvedené v článku 165 ods. 1 ZFEÚ.“;

c) v odseku 3 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„Odborná príprava sestier zodpovedných za všeobecnú starostlivosť predstavuje celkovo najmenej tri roky štúdia, ktoré sa môžu vyjadriť aj ako ekvivalent kreditov ECTS a ktoré obsahujú aspoň 4 600 hodín teoretickej a klinickej odbornej prípravy, z čoho teoretická odborná príprava predstavuje aspoň jednu tretinu a klinická odborná príprava predstavuje aspoň jednu polovicu trvania odbornej prípravy. Členské štáty môžu udeliť čiastočné výnimky odborníkom, ktoré získali časť odbornej prípravy v kurzoch, ktoré sú aspoň na rovnocennej úrovni.“;

d) odsek 4 sa nahrádza takto:

„4. Teoretické vzdelávanie je tou časťou ošetrovateľskej odbornej prípravy, v ktorej vzdelávané zdravotné sestry získavajú odborné vedomosti, zručnosti a spôsobilosti požadované v odsekoch 6 a 7. Odbornú prípravu

zabezpečujú učitelia ošetrovateľskej starostlivosti a iné spôsobilé osoby na univerzitách a vysokých školách, ktorých úroveň sa uznáva ako rovnocenná, alebo na stredných zdravotníckych školách alebo prostredníctvom programov odborného vzdelávania zdravotných sestier a ošetrovateľov.“;

e) v odseku 5 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„5. Klinická odborná príprava je tá časť ošetrovateľskej odbornej prípravy, v ktorej sa vzdelávané zdravotné sestry v rámci tímu a v priamom kontakte so zdravými alebo chorými osobami a komunitami učia organizovať, poskytovať a hodnotiť požadovanú komplexnú ošetrovateľskú starostlivosť na základe nadobudnutých vedomostí, zručností a spôsobilostí. Vzdelávané zdravotné sestry sa učia nielen pracovať v tíme, ale tiež viesť tím a organizovať celkovú ošetrovateľskú starostlivosť vrátane zdravotnej výchovy pre jednotlivcov alebo malé skupiny v ústavoch zdravotnej starostlivosti alebo v komunite.“;

f) odsek 6 sa nahrádza takto:

„6. Odborná príprava pre zdravotné sestry zodpovedné za všeobecnú starostlivosť poskytuje záruku, že príslušný odborník získal tieto znalosti a zručnosti:

a) komplexná znalosť vied, z ktorých vychádza všeobecná ošetrovateľská starostlivosť, vrátane dostatočného porozumenia štruktúre, fyziologickým funkciám a správaniu zdravých a chorých osôb a vzťahov medzi zdravotným stavom a fyzickým a sociálnym prostredím pre človeka;

b) znalosť povahy a etiky povolania a všeobecných zásad zdravotníctva a ošetrovateľskej starostlivosti;

c) primerané klinické skúsenosti; takéto skúsenosti, ktoré by mali byť zvolené s ohľadom na ich školiacu hodnotu, by sa mali získavať pod dohľadom kvalifikovaného ošetrovateľského personálu a na miestach personálne a technicky vybavených primerane na to, aby mohli poskytovať pacientovi ošetrovateľskú starostlivosť;

d) schopnosť zúčastňovať sa na praktickej odbornej príprave zdravotníckeho personálu a skúsenosti s prácou s týmto personálom;

e) skúsenosti so spoločnou prácou s členmi iných povolaní v zdravotníctve“;

g) dopĺňa sa tento odsek:

„7. Formálne kvalifikácie zdravotných sestier zodpovedných za všeobecnú starostlivosť poskytuje doklad, že príslušný odborník je schopný uplatniť aspoň tieto vedomosti, zručnosti a základné spôsobilosti bez ohľadu na to, či odborná príprava prebiehala na univerzitách, vysokoškolských inštitúciách, ktorých úroveň sa uznáva ako rovnocenná, alebo na stredných zdravotníckych školách alebo prostredníctvom programov odborného vzdelávania pre zdravotné sestry a ošetrovateľov:

a) spôsobilosť samostatne stanoviť potrebnú ošetrovateľskú starostlivosť za využitia súčasných teoretických a klinických poznatkov a plánovať, organizovať a poskytovať ošetrovateľskú starostlivosť pri ošetrovaní pacientov na základe vedomostí a zručností získaných v súlade s odsekom 6 písm. a), b) a c) v záujme zlepšenia odbornej praxe;

b) spôsobilosť účinne spolupracovať s inými aktérmi v zdravotníckom odvetví vrátane účasti na praktickej odbornej príprave zdravotníckeho personálu na základe vedomostí a zručností získaných v súlade s odsekom 6 písm. d) a e);

c) spôsobilosť prakticky učiť jednotlivcov, rodiny a skupiny ľudí zdravému životnému štýlu a starostlivosti o seba na základe vedomostí a zručností získaných v súlade s odsekom 6 písm. a) a b);

d) schopnosť samostatne prijať okamžité opatrenia na záchranu života a vykonávať opatrenia v prípade krízy alebo katastrof;

e) schopnosť samostatne poradiť, dať odporúčania a poskytovať pomoc osobám, ktoré potrebujú starostlivosť, a ich blízkym;

f) schopnosť samostatne zabezpečiť kvalitu ošetrovateľskej starostlivosti a jej hodnotenie;

g) schopnosť komplexne odborne komunikovať a spolupracovať s príslušníkmi iných profesií v zdravotníctve;

h) schopnosť analyzovať kvalitu zdravotnej starostlivosti s cieľom zlepšiť si svoju vlastnú odbornú prax ako zdravotnej sestry alebo ošetrovateľa zodpovedného za všeobecnú starostlivosť“.

24. Článok 33 sa mení takto:

a) odsek 2 sa vypúšťa;

b) odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Členské štáty uznávajú doklad o formálnej kvalifikácii sestry:

a) vydaný v Poľsku sestrám, ktoré ukončili odbornú prípravu pred 1. májom 2004, ktoré nespĺňajú minimálne požiadavky na odbornú prípravu uvedené v článku 31, a

b) potvrdený bakalárskym diplomom získaným na základe osobitného rozširujúceho programu uvedeného v:

i) článku 11 zákona z 20. apríla 2004 o zmene zákona o povolaní sestry a pôrodnej asistentky a niektorých ďalších právnych aktov (Úradný vestník Poľskej republiky z roku 2004, č. 92, položka 885 a z roku 2007, č. 176, položka 1237) a nariadení ministra zdravotníctva z 11. mája 2004 o podrobných podmienkach poskytovania štúdia sestrám a pôrodným asistentkám, ktoré majú maturitné vysvedčenie zo strednej školy a skončili zdravotné lýceum a strednú zdravotnícku školu v odbore sestra a pôrodná asistentka (Úradný vestník Poľskej republiky z roku 2004, č. 110, položka 1170 a z roku 2010, č. 65, položka 420), alebo

ii) článku 52.3 ods. 2 zákona z 15. júla 2011 o povolaní sestry a pôrodnej asistentky (Úradný vestník Poľskej republiky z roku 2011, č. 174, položka 1039) a nariadení ministra zdravotníctva zo 14. júna 2012 o podrobných podmienkach poskytovania kurzov vysokoškolského štúdia sestrám a pôrodným asistentkám, ktoré majú maturitné vysvedčenie zo strednej školy a ukončili zdravotnícke stredné školy alebo vyššie odborné vzdelávanie v odbore sestra a pôrodná asistentka (Úradný vestník Poľskej republiky z roku 2012, položka 770),

na účely overenia, že príslušná zdravotná sestra má znalosti a kvalifikáciu na úrovni porovnateľnej so sestrami s kvalifikáciou, ktorá je pre Poľsko uvedená v prílohe V bode 5.2.2.“

25. Článok 33a sa nahrádza takto:

„Článok 33a

Pokiaľ ide o rumunskú kvalifikáciu sestry zodpovednej za všeobecnú starostlivosť, platia len tieto ustanovenia o nadobudnutých právach:

V prípade štátnych príslušníkov členských štátov, ktorí v Rumunsku absolvovali odbornú prípravu ako zdravotné sestry a ošetrovatelia zodpovední za všeobecnú starostlivosť a ktorých odborná príprava nespĺňa minimálne požiadavky na odbornú prípravu stanovené v článku 31, členské štáty uznávajú ako dostatočný dôkaz nasledujúci doklad o formálnych kvalifikáciách zdravotnej sestry a ošetrovateľa zodpovedných za všeobecnú starostlivosť, ak je doplnený osvedčením potvrdzujúcim, že títo štátni príslušníci členských štátov skutočne a v súlade so zákonom už vykonávali odbornú činnosť zdravotnej sestry a ošetrovateľa zodpovedných za všeobecnú starostlivosť v Rumunsku vrátane plnej zodpovednosti za plánovanie, organizovanie a vykonávanie ošetrovateľskej starostlivosti o pacientov, a to počas najmenej troch po sebe idúcich rokov v priebehu piatich rokov predchádzajúcich dňu vydania osvedčenia:

a) „Certificat de competențe profesionale de asistent medical generalist“ s vyšším odborným vzdelaním získaným na škole typu școală postliceală potvrdzujúci, že odborná príprava sa začala pred 1. januárom 2007;

b) „Diplomă de absolvire de asistent medical generalist“ s krátkodobým vyšším vzdelaním potvrdzujúci, že odborná príprava sa začala pred 1. októbrom 2003;

c) „Diplomă de licență de asistent medical generalist“ s dlhodobým vyšším vzdelaním potvrdzujúci, že odborná príprava sa začala pred 1. októbrom 2003.“

26. V článku 34 sa odsek 2 nahrádza takto:

„2. Základná odborná príprava zubného lekára zahŕňa spolu najmenej päť rokov štúdia, ktoré môže byť vyjadrené aj ako ekvivalent 300 kreditov ECTS, alebo aspoň 5 000 hodín dennej teoretickej a praktickej odbornej prípravy, ktorej súčasťou je aspoň program uvedený v prílohe V v bode 5.3.1, a poskytuje sa na univerzite, vo vysokoškolskej inštitúcii poskytujúcej odbornú prípravu, ktorej úroveň sa uznáva ako rovnocenná alebo pod dohľadom univerzity.

Komisia je v súlade s článkom 57c splnomocnená prijať delegované akty, ktoré sa týkajú zmeny zoznamu uvedeného v prílohe V bode 5.3.1 s cieľom prispôbiť ho vedeckému a technickému pokroku.

Zmeny uvedené v druhom pododseku si nesmú v členských štátoch vyžiadať žiadne zmeny existujúcich základných legislatívnych zásad týkajúcich sa štruktúry povolání, pokiaľ ide o odbornú prípravu a podmienky prístupu fyzických osôb. Tieto zmeny musia rešpektovať zodpovednosť členských štátov za organizáciu vzdelávacích systémov, ako sa stanovuje v článku 165 ods. 1 ZFEÚ.“

27. Článok 35 sa mení takto:

a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Prijatie na špecializovanú odbornú prípravu v odbore zubného lekárstva je podmienené ukončením a nostrifikáciou základnej odbornej prípravy v odbore zubného lekárstva uvedenej v článku 34, alebo získaním dokumentov uvedených v článkoch 23 a 37.“;

b) odsek 2 sa mení takto:

i) druhý pododsek sa nahrádza takto:

„Denné kurzy špecializovaného zubného lekárstva trvajú najmenej tri roky a sú pod dohľadom príslušných úradov alebo orgánov. Ich súčasťou je osobná účasť na odbornej príprave zubných lekárov zameranej na ich špecializáciu v príslušnej činnosti a zodpovednosti príslušného zariadenia.“;

ii) tretí pododsek sa vypúšťa;

c) sa dopĺňajú tieto odseky:

„4. Komisia je v súlade s článkom 57c splnomocnená prijať delegované akty týkajúce sa prispôsobenia minimálnej dĺžky trvania odbornej prípravy uvedenej v prílohe V bode 5.1.3 vedecko-technickému pokroku.

5. V záujme toho, aby sa riadne zohľadnili zmeny vo vnútroštátnych právnych predpisoch a na účely aktualizácie tejto smernice je Komisia v súlade s článkom 57c splnomocnená prijať delegované akty, ktoré sa týkajú zaradenia do prílohy V bodu 5.3.3. nových lekárskeho špecializácií spoločných aspoň pre dve pätiny členských štátov.“

28. V článku 37 sa dopĺňajú tieto odseky:

„3. Pokiaľ ide o doklad o formálnych kvalifikáciách zubných lekárov, členské štáty uznávajú tento v súlade s článkom 21 v prípadoch, keď žiadatelia začali svoju odbornú prípravu dňa 18. januára 2016 alebo predtým.

4. Každý členský štát uzná doklad o formálnych kvalifikáciách ako lekár, vydaný v Španielsku odborníkom, ktorí začali svoju univerzitnú lekársku odbornú prípravu medzi 1. januárom 1986 a 31. decembrom 1997, doplnený osvedčením, ktoré vydali príslušné španielske orgány.

Osvedčenie potvrdzuje, že boli splnené tieto podmienky:

a) príslušný odborník úspešne ukončil minimálne trojročné štúdium, ktoré je na základe osvedčenia španielskych orgánov rovnocenné odbornej príprave uvedenej v článku 34;

b) príslušný odborník účinne, zákonne a zásadne vykonávala v Španielsku činnosti uvedené v článku 36 najmenej tri po sebe nasledujúce roky počas piatich rokov pred vydaním tohto osvedčenia;

c) príslušný odborník má právo vykonávať alebo účinne, zákonne a zásadne vykonáva činnosti uvedené v článku 36, za tých istých podmienok ako držiteľ dokladu o formálnej kvalifikácii uvedeného pre Španielsko v prílohe V bode 5.3.2.“

29. Článok 38 sa mení takto:

a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Odborná príprava veterinárnych lekárov sa skladá celkom najmenej z piatich rokov denného teoretického a praktického štúdia, ktoré môžu byť navyše vyjadrené aj ako ekvivalent kreditov ECTS, na univerzite alebo vo vysokoškolskej inštitúcii poskytujúcej odbornú prípravu, ktorej úroveň sa uznáva za rovnocennú, alebo pod dohľadom univerzity, ktorá zahŕňa aspoň študijný program uvedený v prílohe V bode 5.4.1.

Komisia je v súlade s článkom 57c splnomocnená prijať delegované akty týkajúce sa zmeny zoznamu stanoveného v prílohe V bode 5.4.1. na účely jeho prispôsobenia vedecko-technickému pokroku.

Zmeny uvedené v druhom pododseku neobsahujú zmenu existujúcich podstatných legislatívnych zásad v členských štátoch týkajúcich sa štruktúry povolání, ak ide o odbornú prípravu a podmienky prístupu fyzických osôb. Tieto zmeny rešpektujú zodpovednosť členských štátov za organizáciu vzdelávacích systémov, ako sa stanovuje v článku 165 ods. 1 ZFEÚ.“;

b) odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Odborná príprava veterinárneho lekára poskytuje záruku, že príslušný odborník získal tieto znalosti a zručnosti:

a) primerané znalosti vied, o ktoré sa opierajú činnosti veterinárneho lekára, a právnych predpisov Únie súvisiacich s týmito činnosťami;

b) primerané znalosti štruktúry, fungovania, správania a fyziologických potrieb zvierat, ako aj zručnosti a spôsobilosti potrebné na ich chov, kŕmenie, zdravie, reprodukciu a hygienu všeobecne;

c) klinické, epidemiologické a analytické zručnosti a spôsobilosti požadované na prevenciu, diagnostiku a liečenie ochorení zvierat, vrátane anestézie, sterilných operácií a bezbolestnej smrti, či už uvažované individuálne alebo skupinovo, vrátane špecifických znalostí chorôb prenosných na človeka;

d) primerané znalosti, zručnosti a spôsobilosti na preventívne lekárstvo vrátane spôsobilostí týkajúcich sa vyšetřovania a vydávania potvrdení;

e) primerané znalosti hygieny a technológie použitej pri produkcii, výrobe a dávaní do obehu krmív zvierat a potravín živočíšneho pôvodu, určených na ľudskú spotrebu, vrátane zručností a spôsobilostí potrebných na pochopenie a vysvetlenie osvedčených postupov v tejto oblasti;

f) znalosti, zručnosti a spôsobilosti potrebné na zodpovedné a citlivé využívanie výrobkov veterinárneho lekárstva s cieľom liečenia zvierat a zaistenia bezpečnosti potravinového reťazca a ochrany životného prostredia.“

30. Článok 40 sa mení takto:

a) v odseku 1 sa tretí a štvrtý pododsek nahrádzajú takto:

„Komisia je v súlade s článkom 57c splnomocnená prijať delegované akty týkajúce sa zmeny zoznamu stanoveného v prílohe V bode 5.5.1 na účely jeho prispôbenia vedecko-technickému pokroku.

Zmeny uvedené v treťom pododseku neobsahujú zmenu existujúcich podstatných legislatívnych zásad v členských štátoch týkajúcich sa štruktúry povolání, ak ide o odbornú prípravu a podmienky prístupu fyzických osôb. Tieto zmeny rešpektujú zodpovednosť členských štátov za organizáciu vzdelávacích systémov, ako sa stanovuje v článku 165 ods. 1 ZFEÚ.“;

b) odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Prijatie na odbornú prípravu pôrodnej asistentky je podmienené jednou z týchto podmienok:

a) dokončením aspoň dvanásťročného všeobecného vzdelania alebo vlastníctvom osvedčenia potvrdzujúceho úspešné zloženie prijímacej skúšky alebo rovnocennej úrovne na prijatie do školy pôrodných asistentiek pre smer I;

b) vlastníctvom dokladu o formálnej kvalifikácii sestry zodpovednej za všeobecnú starostlivosť podľa prílohy V bodu 5.2.2 pre smer II.“;

c) odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Odborná príprava pôrodnej asistentky poskytuje záruku, že príslušná odborníčka získala tieto znalosti a zručnosti:

a) podrobné znalosti vied, o ktoré sa opiera činnosť pôrodnej asistentky, najmä pôrodníctva a gynekológie;

b) primerané znalosti etiky povolania a právnych predpisov týkajúcich sa výkonu povolania;

c) primerané znalosti všeobecného lekárstva (biologických funkcií, anatómie a fyziológie) a farmakológie v oblasti pôrodníctva a novorodencov, ako aj znalosti vzťahov medzi zdravotným stavom a fyzickým a sociálnym prostredím človeka a jeho správaním;

d) primeranú klinickú prax získanú v schválených ústavoch, na základe ktorej pôrodná asistentka dokáže nezávisle a v rámci svojej vlastnej zodpovednosti, v potrebnom rozsahu a okrem patologických situácií, riadiť predpôrodnú starostlivosť, vykonávať pôrod a starostlivosť po ňom v schválených ústavoch, a ovládať pôrodné bolesti a samotné narodenie, starostlivosť po narodení a oživovanie novorodencov pred príchodom lekára;

e) primerané chápanie odbornej prípravy zdravotníckeho personálu a skúsenosti s prácou s týmto personálom.“

b) odsek 3 sa vypúšťa;

31. V článku 41 sa odsek 1 nahrádza takto:

c) odsek 4 sa nahrádza takto:

„1. Doklad o formálnej kvalifikácii ako pôrodná asistentka uvedený v prílohe V bode 5.5.2 podlieha automatickému uznávaniu podľa článku 21, pokiaľ je splnené jedno z týchto kritérií:

„4. Členské štáty uznávajú doklad o formálnej kvalifikácii pôrodnej asistentky:

a) aspoň trojročná denná odborná príprava pôrodnej asistentky, ktorá môže byť navyše vyjadrená ako ekvivalent kreditov ECTS, zahŕňajúca aspoň 4 600 hodín teoretickej a praktickej výučby, s minimálne jednou tretinou trvania klinickej praxe;

a) vydaný v Poľsku pôrodným asistentkám, ktoré ukončili odbornú prípravu pred 1. májom 2004, ktorá nespĺňala minimálne požiadavky na odbornú prípravu ustanovené v článku 40, a

b) aspoň dvojročná denná odborná príprava pôrodnej asistentky, ktorá môže byť navyše vyjadrená ako ekvivalent kreditov ECTS, trvajúca aspoň 3 600 hodín, podmienená držbou dokladu o formálnej kvalifikácii sestry zodpovednej za všeobecnú starostlivosť podľa prílohy V bodu 5.2.2;

b) potvrdený bakalárskym diplomom získaným na základe osobitného rozširujúceho programu uvedeného v:

c) aspoň 18 mesiacov odbornej prípravy pôrodnej asistentky pozostávajúcej aspoň z 3 000 hodín, ktorá môže byť navyše vyjadrená ako ekvivalent kreditov ECTS, podmienenej držbou dokladu o formálnej kvalifikácii sestry zodpovednej za všeobecnú starostlivosť podľa prílohy V bodu 5.2.2 s následnou ročnou odbornou praxou, na ktorú bolo vydané osvedčenie v súlade s odsekom 2.“

i) článku 11 zákona z 20. apríla 2004 o zmenách zákona o povolani sestra a pôrodnej asistentky a niektorých ďalších právnych aktov (Úradný vestník Poľskej republiky z roku 2004, č. 92, položka 885 a z roku 2007, č. 176, položka 1237) a nariadení ministra zdravotníctva z 11. mája 2004 o podrobných podmienkach poskytovania štúdia sestrám a pôrodným asistentkám, ktoré majú maturitné vysvedčenie zo strednej školy a ukončili lekárske lýceum a strednú zdravotnícku školu v odbore sestra a pôrodná asistentka (Úradný vestník Poľskej republiky z roku 2004, č. 110, položka 1170 a z roku 2010, č. 65, položka 420), alebo

32. Článok 43 sa mení takto:

a) vkladá sa tento odsek:

„1a. Pokiaľ ide o doklad o formálnej kvalifikácii pôrodných asistentiek, členské štáty automaticky uznávajú tie kvalifikácie, kde žiadateľka začala odbornú prípravu pred 18. januárom 2016 a na prijatie na túto odbornú prípravu sa vyžadovalo desať rokov všeobecného vzdelania alebo rovnocennej úrovne pre smer I, alebo ukončenie odbornej prípravy sestier v oblasti všeobecnej starostlivosti potvrdené dokladom o formálnej kvalifikácii uvedenom v prílohe V bode 5.2.2 pred začatím odbornej prípravy pre smer II.“;

ii) článku 53.3 ods. 3 zákona z 15. júla 2011 o povolani sestra a pôrodnej asistentky (Úradný vestník Poľskej republiky z roku 2011, č. 174, položka 1039) a nariadení ministra zdravotníctva zo 14. júna 2012 o podrobných podmienkach poskytovania vysokoškolského vzdelávania sestrám a pôrodným asistentkám, ktoré majú maturitné vysvedčenie zo strednej školy a ukončili lekárske lýceum a strednú zdravotnícku školu v odbore sestra a pôrodná asistentka (Úradný vestník Poľskej republiky z roku 2012, položka 770),

na účely overenia, že príslušná pôrodná asistentka má znalosti a kvalifikáciu na úrovni porovnateľnej s pôrodnými asistentkami s kvalifikáciou, ktorá je pre Poľsko uvedená v prílohe V bode 5.5.2.“

33. V článku 44 sa odsek 2 nahrádza takto:

„2. Doklad o formálnej kvalifikácii farmaceuta potvrdzuje odbornú prípravu trvajúcu najmenej päť rokov, ktorá môže byť navyše vyjadrená ako ekvivalent kreditov ECTS, pričom zahŕňa najmenej:

- a) štyri roky dennej teoretickej a praktickej odbornej prípravy na univerzite alebo vo vysokoškolskej inštitúcii, ktorej úroveň sa uznáva za rovnocennú, alebo pod dohľadom univerzity;
- b) šesťmesačnú stáž v lekární otvorenej pre verejnosť alebo v nemocnici pod dohľadom farmaceutického oddelenia tejto nemocnice počas teoretickej a praktickej odbornej prípravy alebo po jej skončení.

Cyklos odbornej prípravy uvedený v tomto odseku zahŕňa aspoň program opísaný v prílohe V bode 5.6.1. Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 57c prijímať delegované akty týkajúce sa úprav zoznamu stanoveného v prílohe V bode 5.6.1 na účely jeho prispôsobenia vedecko-technickému pokroku vrátane vývoja farmakologickej praxe.

Zmeny uvedené v druhom pododseku si nesmú v členských štátoch vyžadovať žiadne zmeny existujúcich základných legislatívnych zásad týkajúcich sa štruktúry povolání, pokiaľ ide o odbornú prípravu a podmienky prístupu fyzických osôb. Tieto zmeny musia rešpektovať zodpovednosť členských štátov za organizáciu vzdelávacích systémov, ako je uvedené v článku 165 (1) Zmluvy o fungovaní EÚ.“

34. V článku 45 sa odsek 2 nahrádza týmto:

„2. Členské štáty zabezpečia, aby držiteľia dokladu o formálnej kvalifikácii ako farmaceut na univerzitnej úrovni alebo na úrovni, ktorá sa považuje za rovnocennú, ktorý spĺňa požiadavky článku 44, mohli získať prístup

k týmto činnostiam a mohli ich vykonávať, v prípade potreby s podmienkou doplnkových odborných skúseností:

- a) príprava farmaceutických foriem liekov;
- b) výroba a testovanie liekov;
- c) testovanie liekov v laboratóriu na testovanie liekov;
- d) skladovanie, uchovávanie a distribúcia liekov v štádiu veľkoobchodného predaja;
- e) dodávky, príprava, testovanie, skladovanie a distribúcia a výdaj bezpečných a účinných liekov požadovanej kvality v lekárnach otvorených pre verejnosť;
- f) príprava, skúšanie, skladovanie a podávanie bezpečných a účinných liekov požadovanej kvality v nemocniciach;
- g) poskytovanie informácií a poradenstva o liekoch ako takých vrátane ich správneho použitia;
- h) ohlasovanie nežiaducich účinkov farmaceutických výrobkov príslušným orgánom;
- i) osobná asistencia pacientom, ktorí užívajú lieky;
- j) prispievanie k miestnym a celoštátnym kampaniam v oblasti verejného zdravia.“

35. Článok 46 sa nahrádza takto:

„Článok 46

Odborná príprava architektov

1. Odborná príprava architekta pozostáva:

- a) aspoň z piatich rokov denného štúdia na univerzite alebo v porovnateľnej vzdelávacej inštitúcii, ktoré sa končí úspešným absolvovaním záverečných skúšok na univerzitnej úrovni, alebo

b) najmenej zo štyroch rokov denného štúdia na univerzite alebo v porovnateľnej vzdelávacej inštitúcii, ktoré sa končí úspešným absolvovaním záverečných skúšok na univerzitnej úrovni s osvedčením potvrdzujúcim absolvovanie dvoch rokov odbornej stáže v súlade s odsekom 4.

2. Architektúra musí byť hlavnou súčasťou štúdia uvedeného v odseku 1. Štúdium musí udržiavať rovnováhu medzi teoretickými a praktickými aspektmi odbornej prípravy architektov a musí zaručiť získanie aspoň týchto znalostí, zručností a spôsobilostí:

a) schopnosť vypracovávať architektonické projekty, ktoré spĺňajú estetické, aj technické požiadavky;

b) zodpovedajúce vedomosti z histórie a teórie architektúry a príbuzných umení, technológií a humanitných vied;

c) vedomosti o výtvarnom umení ako vplyve na kvalitu architektonického projektu;

d) dostatočné vedomosti o urbanistickom projektovaní, plánovaní a zručnostiach v procese plánovania;

e) chápanie vzťahu medzi ľuďmi a budovami, medzi budovami a ich prostredím a potreby vytvárať vzťah medzi budovami a priestormi medzi nimi a podľa ľudských potrieb a rozmerov;

f) chápanie povolania architekta a úlohy architekta v spoločnosti, najmä pri príprave podkladov, v ktorých sa berú do úvahy sociálne faktory;

g) chápanie metód prieskumu a prípravy pokynov k projektovej dokumentácii;

h) chápanie konštrukčného projektovania, konštrukčných a technických problémov spojených so stavebným projektom;

i) primerané vedomosti o fyzikálnych problémoch, technológiách a o funkcii stavieb, aby poskytovali komfortné vnútorné podmienky a ochranou pred vplyvmi počasia v rámci udržateľného rozvoja;

j) potrebné zručnosti pri projektovaní, aby sa splnili požiadavky používateľov stavieb v rámci obmedzení, ktoré sú určené cenovými faktormi a stavebnými predpismi;

k) primerané vedomosti o priemyselných odvetviach, organizáciách, predpisoch a postupoch spojených s premietaním konceptov projektov do stavieb a s integrovaním plánov do celkového plánovania.

3. Počet rokov akademického štúdia uvedený v odsekoch 1 a 2, ktoré môže byť navyše vyjadrené ako ekvivalent kreditov ECTS.

4. Odborná stáž uvedená v odseku 1 písm. b) sa uskutoční až po dokončení prvých troch rokov štúdia. Najmenej jeden rok odbornej stáže sa zakladá na vedomostiach, zručnostiach a kompetenciách získaných v priebehu štúdia a uvedených v odseku 2. Na tento účel sa odborná stáž vykonáva pod dohľadom osoby alebo orgánu, ktoré schválil príslušný orgán domovského členského štátu. Takáto stáž pod dohľadom sa môže uskutočniť v ktorejkoľvek krajine. Odbornú stáž vyhodnotí príslušný orgán domovského členského štátu.“

36. Článok 47 sa nahrádza takto:

„Článok 47

Odchýlky od podmienok odbornej prípravy architektov

Odchylne od článku 46 sa uznáva, že v súlade s článkom 21 je aj: odborná príprava ako súčasť programov sociálneho zlepšenia alebo externého univerzitného štúdia, ktorá spĺňa požiadavky uvedené v článku 46 ods. 2, potvrdená zložením skúšky z architektúry odborníkom, ktorý sedem

alebo viac rokov pracoval v oblasti architektúry pod dohľadom architekta alebo architektonickej kancelárie. Táto skúška musí byť na univerzitetnej úrovni a musí byť rovnocenná so záverečnou skúškou uvedenou v článku 46 ods. 1 písm. b).“

37. Článok 49 sa mení takto:

a) vkladá sa tento odsek:

„1a. Odsek 1 sa uplatní aj na doklad o formálnej kvalifikácii architekta uvedený v prílohe V, keď sa odborná príprava začala pred 18. januárom 2016.“;

b) dopĺňa sa tento odsek:

„3. Každý členský štát uznáva na svojom území nasledujúce doklady rovnako ako doklady o formálnych kvalifikáciách, ktoré sám vydáva na účely prístupu a vykonávanie odborných činností architekta: doklad o absolvovaní odbornej prípravy, ktorá existuje od 5. augusta 1985 a začala sa najneskoršie 17. januára 2014, ktorú poskytujú „Fachhochschulen“ v Spolkovej republike Nemecko po dobu troch rokov, ktorá spĺňa požiadavky stanovené v článku 46 ods. 2 a umožňuje v tomto členskom štáte prístup k činnostiam uvedeným v článku 48 pod profesijným titulom „architekt“, ak po odbornej príprave nasledovalo štvorročné obdobie odbornej praxe v Spolkovej republike Nemecko, potvrdené osvedčením od príslušného orgánu, na ktorom je uvedené meno architekta, ktorý chce využívať ustanovenia tejto smernice.“

38. V hlave III sa vkladá táto kapitola:

„Kapitola IIIA

Automatické uznávanie na základe spoločných zásad odbornej prípravy

Článok 49a

Spoločný rámec pre odbornú prípravu

1. Na účely tohto článku „spoločný rámec pre odbornú prípravu“ znamená spoločný súbor minimálnych znalostí, zručností a spôsobilostí potrebných na vykonávanie určitého povolania. Spoločný rámec pre odbornú prípravu

nenahrádza vnútroštátne programy odbornej prípravy, ak členský štát nerozhodne inak podľa vnútroštátneho práva. Na účely prístupu k povolaniu a na jeho výkon v členskom štáte, ktorý danú profesiu reguluje, uznáva členský štát na svojom území doklad o odbornej kvalifikácii nadobudnutej na základe toho rámca rovnako ako doklad o formálnej kvalifikácii, ktorý sám vydáva, pod podmienkou, že takýto rámec spĺňa podmienky stanovené v odseku 2.

2. Spoločný rámec pre odbornú prípravu musí spĺňať tieto podmienky:

a) spoločný rámec pre odbornú prípravu umožňuje viacerým odborníkom pohybovať sa medzi členskými štátmi;

b) povolanie, na ktoré sa spoločný rámec pre odbornú prípravu vzťahuje, je regulované, alebo vzdelávanie a odborná príprava na toto povolanie sú regulované aspoň v jednej tretine členských štátov;

c) spoločný súbor znalostí, zručností a spôsobilostí zahŕňa znalosti, zručnosti a spôsobilosti požadované v systémoch vzdelávania a odbornej prípravy platných aspoň v jednej tretine členských štátov; nezáleží na tom, či znalosti, zručnosti a spôsobilosti boli získané v rámci všeobecného vzdelávacieho programu na univerzite alebo vo vysokoškolskej inštitúcii, alebo v rámci programu odbornej prípravy;

d) spoločný rámec pre odbornú prípravu je založený na úrovniach európskeho kvalifikačného rámca, ktorý je vymedzený v prílohe II odporúčania Európskeho parlamentu a Rady z 23. apríla 2008 o vytvorení európskeho kvalifikačného rámca pre celoživotné vzdelávanie (*);

e) na príslušné povolanie sa nevzťahuje žiadny iný spoločný rámec pre odbornú prípravu a toto povolanie sa automaticky neuznáva podľa hlavy III kapitoly III;

f) spoločný rámec pre odbornú prípravu bol pripravený v rámci riadneho transparentného procesu za účasti relevantných zainteresovaných strán z členských štátov, v ktorých nie je toto povolanie regulované;

g) spoločný rámec pre odbornú prípravu povoľuje štátnym príslušníkom z ktoréhokoľvek členského štátu, aby boli oprávnení nadobudnúť odbornú kvalifikáciu v tomto rámci bez toho, aby sa od nich vyžadovalo predchádzajúce členstvo v akejkoľvek profesijnej organizácii, alebo aby boli v takej organizácii registrovaní.

3. Reprezentatívne profesijné organizácie na úrovni Únie, rovnako ako národné profesijné organizácie alebo príslušné orgány z aspoň jednej tretiny členských štátov môžu predložiť Komisii návrhy na spoločné rámce pre odbornú prípravu, ktoré spĺňajú podmienky uvedené v odseku 2.

4. Komisii sa udelí právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v článku 57c s cieľom stanoviť spoločný rámec pre odbornú prípravu na danú profesiu na základe podmienok stanovených v odseku 2 tohto článku.

5. Členský štát je oslobodený od povinnosti zaviesť spoločný rámec pre odbornú prípravu na svojom území uvedený v odseku 4 a od povinnosti automatického uznávania odborných kvalifikácií získaných podľa tohto spoločného rámca pre odbornú prípravu, ak je splnená jedna z nasledujúcich podmienok:

a) na jeho území nie sú žiadne vzdelávacie inštitúcie alebo inštitúcie odbornej prípravy, ktoré poskytujú prípravu na danú profesiu;

b) zavedenie spoločného rámca pre odbornú prípravu by malo nepriaznivý vplyv na organizáciu jeho systému vzdelávania a odbornej prípravy;

c) na jeho území existujú podstatné rozdiely medzi spoločným rámcom pre odbornú prípravu a požadovanou odbornou prípravou, čo predstavuje vážne riziko pre verejnú politiku, verejnú bezpečnosť, verejné zdravie, bezpečnosť príjemcov služieb alebo ochranu životného prostredia.

6. Členské štáty do šiestich mesiacov od nadobudnutia účinnosti delegovaného aktu uvedeného v odseku 4 oznámia Komisii a ostatným členským štátom:

a) národné kvalifikácie, prípadne národné profesionálne tituly, ktoré sú v súlade so spoločným rámcom pre odbornú prípravu, alebo

b) každé použitie výnimky uvedenej v odseku 5, spolu s potrebným odôvodnením, ktoré podmienky podľa uvedeného odseku boli splnené. Komisia môže v lehote troch mesiacov požiadať o ďalšie vysvetlenie, ak sa domnieva, že členský štát neposkytol žiadne alebo poskytol nedostatočné odôvodnenie, že jedna z týchto podmienok bola splnená. Členský štát odpovie do troch mesiacov od každej takejto žiadosti.

Komisia môže prijať vykonávací akt s cieľom vytvoriť zoznam národných odborných kvalifikácií a národných profesijných titulov, ktoré sa automaticky uznávajú podľa spoločného rámca pre odbornú prípravu prijatého v súlade s odsekom 4.

7. Tento článok sa vzťahuje aj na špecializácie povolania, ak sa tieto špecializácie týkajú povolání, prístup ku ktorým a výkon ktorých sú v členských štátoch regulované, keď sa na toto povolanie už vzťahuje automatické uznávanie podľa hlavy III kapitoly III, ale nie na danú špecializáciu.

Článok 49b

Spoločné skúšky odbornej prípravy

1. Na účely tohto článku spoločná skúška odbornej prípravy znamená štandardizovanú skúšku odbornej spôsobilosti dostupnú v zúčastnených členských štátoch a vyhradenú pre držiteľov určitej odbornej kvalifikácie. Absolvovanie takejto skúšky v niektorom členskom štáte umožní držiteľovi s konkrétnou odbornou kvalifikáciou vykonávať povolanie v ktoromkoľvek hostiteľskom členskom štáte za rovnakých podmienok, za akých ich vykonávajú držiteľia odborných kvalifikácií nadobudnutých v tomto členskom štáte.

2. Spoločná skúška odbornej prípravy musí spĺňať tieto podmienky:

a) spoločná skúška odbornej prípravy umožňuje viacerým odborníkom pohybovať sa medzi členskými štátmi;

b) povolanie, na ktoré sa spoločná skúška odbornej prípravy vzťahuje, je regulované, alebo vzdelávanie a odborná príprava na toto povolanie sú regulované aspoň v jednej tretine členských štátov;

c) spoločná skúška odbornej prípravy bola pripravená transparentným postupom za účasti relevantných zainteresovaných strán z členských štátov, v ktorých nie je toto povolanie regulované;

d) spoločná skúška odbornej prípravy povoľuje štátnym príslušníkom z ktoréhokoľvek členského štátu zúčastniť sa na takejto skúške a na praktickej organizácii tejto skúšky v členských štátoch bez toho, aby boli povinní byť predtým členmi akejkolvek profesijnej organizácie alebo aby boli v takej organizácii registrovaní.

3. Reprezentatívne profesijné organizácie na úrovni Únie, rovnako ako národné profesijné organizácie alebo príslušné orgány aspoň z jednej tretiny členských štátov môžu predložiť Komisii návrhy na spoločné skúšky odbornej prípravy, ktoré spĺňajú podmienky uvedené v odseku 2.

4. Komisia je v súlade s článkom 57c splnomocnená prijímať delegované akty s cieľom stanoviť obsah spoločnej skúšky z odbornej prípravy a podmienky účasti a absolvovania skúšky.

5. Členský štát je oslobodený od povinnosti pripravovať na svojom území spoločnú skúšku odbornej prípravy uvedenú v odseku 4 a od povinnosti automatického uznávania odborníkov, ktorí absolvovali spoločnú skúšku odbornej prípravy, ak je splnená jedna z nasledujúcich podmienok:

a) dané povolanie na jeho území nie je regulované;

b) spoločná skúška odbornej prípravy dostatočne nezmierni vážne riziká pre verejné zdravie alebo bezpečnosť príjemcov služieb, ktoré sú na jeho území významné;

c) obsah spoločnej skúšky odbornej prípravy by urobil prístup k povolaniu podstatne menej atraktívnym v porovnaní s národnými požiadavkami.

6. Členské štáty do šiestich mesiacov od nadobudnutia účinnosti delegovaného aktu uvedeného v odseku 4 oznámia Komisii a ostatným členským štátom:

a) dostupnú kapacitu pre organizovanie takýchto skúšok, alebo

b) každé použitie výnimky uvedenej v odseku 5, spolu so zdôvodnením, ktorá z podmienok podľa uvedeného v odseku bola splnená. Komisia môže v lehote troch mesiacov požiadať o ďalšie vysvetlenie, ak sa domnieva, že členský štát neposkytol žiadne alebo poskytol nedostatočné odôvodnenie, že jedna z týchto podmienok bola splnená. Členský štát odpovie do troch mesiacov od každej takejto žiadosti.

Komisia môže prijať vykonávací akt s cieľom stanoviť zoznam členských štátov, v ktorých sa majú organizovať spoločné skúšky odbornej prípravy v súlade s odsekom 4, harmonogram skúšok v priebehu kalendárneho roka a ďalšie opatrenia potrebné na organizovanie spoločných skúšok odbornej prípravy vo všetkých členských štátoch.

(*) Ú. v. EÚ C 111, 6.5.2008, s. 1.“

39. Do článku 50 sa vkladajú tieto odseky:

„3a. V prípade odôvodnených pochybností môže hostiteľský členský štát vyžiadať od príslušných orgánov iného členského štátu potvrdenie o skutočnosti, že žiadateľovi nebol pozastavený výkon povolania ani mu nebol uložený zákaz výkonu povolania v dôsledku vážneho porušenia odborných povinností alebo odsúdenia za trestný čin súvisiaci s výkonom ktorejkoľvek z jeho odborných činností.

3b. Výmena informácií medzi príslušnými orgánmi jednotlivých členských štátov sa podľa tohto článku uskutočňuje prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu (IMI).“

40. V článku 52 sa dopĺňa tento odsek:

„3. Členský štát nesmie vyhradiť používanie profesijného titulu držiteľom odbornej kvalifikácie, ak neoznámil Komisii a ostatným členským štátom združenie alebo organizáciu v súlade s článkom 3 ods. 2.“

41. Článok 53 sa nahrádza takto:

„Článok 53

Znalosť jazykov

1. Odborníci využívajúci uznávanie odbornej kvalifikácie majú znalosť jazykov potrebnú na výkon povolania v hostiteľskom členskom štáte.

2. Členský štát zabezpečí, aby všetky kontroly, ktoré vykonáva príslušný orgán pre kontrolu dodržiavania povinnosti podľa odseku 1, alebo ktoré sa vykonávajú pod jeho dohľadom, boli obmedzené na znalosť jedného úradného jazyka hostiteľského členského štátu alebo administratívneho jazyka hostiteľského členského štátu za predpokladu, že je aj úradným jazykom Únie.

3. Kontroly vykonávané v súlade s odsekom 2 možno používať vtedy, ak má výkon povolania súvislosť s bezpečnosťou pacientov. Kontroly sa môžu využiť v súvislosti s inými povolaniami v prípadoch, keď existujú vážne a konkrétne pochybnosti o dostatočných odborných jazykových znalostiach vo vzťahu k odborným činnostiam, ktoré zamýšľa vykonávať.

Kontroly sa môžu vykonávať len po vydaní európskeho profesijného preukazu v súlade s článkom 4d alebo podľa okolností po uznaní odbornej kvalifikácie.

4. Každé overovanie jazykov je primerané činnosti, ktorá sa má vykonávať. Príslušný odborník sa proti takýmto kontrolám môže odvolať podľa vnútroštátneho práva.“

42. Do hlavy IV sa vkladá tento článok:

„Článok 55a

Uznávanie odbornej stáže

1. Ak je prístup k regulovanému povolaniu v domovskom členskom štáte podmienený ukončením odbornej stáže, príslušný orgán domovského členského štátu pri posudzovaní žiadosti o povolenie na výkon regulovaného

povolania uznáva odborné stáže vykonávané v inom členskom štáte za predpokladu, že stáž je v súlade so zverejnenými pokynmi uvedenými v odseku 2, a berie do úvahy odborné stáže vykonávané v tretej krajine. Členské štáty však môžu vo vnútroštátnych právnych predpisoch stanoviť primerané obmedzenia na dĺžku trvania časti odbornej stáže, ktorú možno absolvovať v zahraničí.

2. Uznávanie odbornej stáže nenahrádza žiadne požiadavky na skúšku, ktorú je potrebné zložiť na získanie prístupu k danému povolaniu. Príslušné orgány uverejnia usmernenie o organizovaní a uznávaní odbornej stáže, ktorá sa vykonáva v inom členskom štáte alebo v tretej krajine, najmä pokiaľ ide o úlohu vedúceho odbornej stáže.“

43. Názov hlavy V sa nahrádza takto:

„HLAVA V

ADMINISTRATÍVNA SPOLUPRÁCA A ZODPOVEDNOSŤ ZA IMPLEMENTÁCIU PRED OBČANMI“.

44. Článok 56 sa mení takto:

a) v odseku 2 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„2. Príslušné orgány domovského a hostiteľského členského štátu si navzájom vymieňajú informácie o disciplinárnom konaní alebo uložených trestnoprávných sankciách, alebo akýchkoľvek iných vážnych osobitných okolnostiach, ktoré by mohli mať dôsledky na výkon činností podľa tejto smernice. Rešpektujú pritom predpisy o ochrane osobných údajov uvedené v smerniciach 95/46/ES a 2002/58/ES.“;

b) vkladá sa tento odsek:

„2a. Na účely odsekov 1 a 2 príslušné orgány použijú systém IMI.“;

c) odsek 4 sa nahrádza takto:

„4. Každý členský štát určí koordinátora pre činnosti príslušných orgánov uvedených v odseku 1 a informuje o tom ostatné členské štáty a Komisiu.

Úlohou koordinátorov je:

- a) podporovať jednotné uplatňovanie tejto smernice;
- b) zbierať všetky informácie relevantné pre uplatňovanie tejto smernice, napríklad informácie o podmienkach prístupu k regulovaným povolaniam v členských štátoch;
- c) skúmať návrhy spoločných rámcov pre odbornú prípravu a spoločných školiacich testov;
- d) vymieňať si informácie a najlepšie postupy na účely optimalizácie kontinuálneho odborného rozvoja v členských štátoch;
- e) vymieňať si informácie a najlepšie postupy v oblasti uplatňovania kompenzačných opatrení uvedených v článku 14.

Na účely vykonania úlohy stanovenej v písm. b) tohto odseku môžu koordinátori požiadať o pomoc asistenčných centier uvedených v článku 57b.“

45. Vkladá sa tento článok:

„Článok 56a

Výstražný mechanizmus

1. Príslušné orgány členského štátu informujú príslušné orgány všetkých ostatných členských štátov o odborníkovi, ktorému vnútroštátne orgány alebo súdy uložili obmedzenie alebo mu zakázali, aj ak len dočasne, vykonávať

na území daného členského štátu v plnej miere alebo čiastočne tieto odborné činnosti:

- a) všeobecný lekár vykonávajúci všeobecnú lekársku prax, ktorý má doklad o formálnej kvalifikácii uvedený v prílohe V bodoch 5.1.1 a 5.1.4;
- b) špecializovaný lekár, ktorý má titul uvedený v prílohe V bode 5.1.3;
- c) sestra zodpovedná za všeobecnú starostlivosť, ktorá má doklad o formálnej kvalifikácii uvedený v prílohe V bode 5.2.2;
- d) zubný lekár, ktorý má doklad o formálnej kvalifikácii uvedený v prílohe V bode 5.3.2;
- e) špecializovaný zubný lekár, ktorý má doklad o formálnej kvalifikácii uvedený v prílohe V bode 5.3.3;
- f) veterinárny lekár, ktorý má doklad o formálnej kvalifikácii uvedený v prílohe V bode 5.4.2;
- g) pôrodná asistentka, ktorá má doklad o formálnej kvalifikácii uvedený v prílohe V bode 5.5.2;
- h) farmaceut, ktorý má doklad o formálnej kvalifikácii uvedený v prílohe V bode 5.6.2;
- i) držiteľia osvedčení uvedených v prílohe VII bode 2 potvrdzujúcich, že držiteľ absolvoval odbornú prípravu spĺňajúcu minimálne požiadavky uvedené v článkoch 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 alebo 44, ale ktorá sa začala pred referenčnými dátumami kvalifikácií uvedenými v prílohe V bodoch 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 a 5.6.2;
- j) držiteľia osvedčení o nadobudnutých právach uvedených v článkoch 23, 27, 29, 33, 33a, 37, 43 a článku 43a;

k) ďalší odborníci, ktorí vykonávajú činnosti, ktoré majú dôsledky na bezpečnosť pacientov, ak príslušný odborník vykonáva povolanie regulované v danom členskom štáte;

l) odborníci, ktorí vykonávajú činnosti súvisiace so vzdelávaním maloletých osôb, a to aj v oblasti starostlivosti o deti a predškolského vzdelávania, ak príslušný odborník vykonáva povolanie regulované v danom členskom štáte.

2. Príslušné orgány pošlú prostredníctvom upozornenia cez IMI informácie uvedené v prvom odseku najneskôr do troch dní odo dňa prijatia rozhodnutia obmedzujúceho alebo zakazujúceho príslušnému odborníkovi v plnej miere alebo čiastočne vykonávať odbornú činnosť. Tieto informácie sa obmedzujú na tieto prvky:

a) totožnosť odborníka;

b) dotknuté povolanie;

c) informácie o vnútroštátnom orgáne alebo súde prijímajúcom rozhodnutie o obmedzení alebo zákaze;

d) rozsah pôsobnosti obmedzenia alebo zákazu, a

e) obdobie, počas ktorého sa uplatňuje obmedzenie alebo zákaz.

3. Príslušné orgány členského štátu najneskôr do troch dní odo dňa prijatia rozhodnutia súdu informujú prostredníctvom upozornenia cez IMI príslušné orgány všetkých ostatných členských štátov o totožnosti odborníkov, ktorí požiadali o uznanie kvalifikácie v rámci tejto smernice a v súvislosti s ktorými súdy konštatovali, že v tejto súvislosti použili falšované doklady o odbornej kvalifikácii.

4. Spracovanie osobných údajov na účely výmeny informácií uvedených v odsekoch 1 a 3 sa vykonáva v súlade so

smernicami 95/46/ES a 2002/58/ES. Spracovanie osobných údajov Komisiou sa vykonáva v súlade s nariadením (ES) č. 45/2001.

5. Príslušné orgány všetkých členských štátov sú bezodkladne informované o uplynutí platnosti zákazu alebo obmedzenia uvedeného v odseku 1. Na tento účel je príslušný orgán členského štátu, ktorý poskytuje informácie v súlade s odsekom 1, takisto povinný poskytnúť dátum uplynutia platnosti, ako aj všetky následné zmeny uvedeného dátumu.

6. Členské štáty zabezpečia, aby odborníci, o ktorých sú zaslané výstrahy ostatným členským štátom, boli písomne informovaní o rozhodnutiach o výstrahách súčasne so zaslaním výstrahy ako takej, aby sa mohli odvolať podľa vnútroštátneho práva proti tomuto rozhodnutiu alebo požiadať o nápravu takýchto rozhodnutí a aby mali prístup k nápravným opatreniam v súvislosti s akoukoľvek škodou spôsobenou nepravdivými výstrahami zaslanými ostatným členským štátom a v takých prípadoch sa má toto rozhodnutie o výstrahe označiť tak, aby bolo jasné, že podlieha konaniu zo strany odborníka.

7. Údaje o výstrahách možno spracúvať v rámci IMI len tak dlho, pokiaľ sú platné. Výstrahy sa rušia do troch dní odo dňa prijatia rozhodnutia o zrušení alebo od uplynutia platnosti zákazu alebo obmedzenia uvedených v odseku 1.

8. Komisia prijme vykonávacie akty na uplatňovanie výstražného mechanizmu. Uvedené vykonávacie akty majú obsahovať ustanovenia o orgánoch oprávnených zasielať alebo prijímať výstrahy a o sťahovaní a ukončovaní výstrah a o opatreniach na zaistenie bezpečnosti spracovania. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 58 ods. 2.“

46. Článok 57 sa nahrádza takto:

„Článok 57

Centrálny online prístup k informáciám

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa prostredníctvom miest jednotného kontaktu uvedených v článku 6 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu (*) poskytovali online a pravidelne aktualizovali tieto informácie:

a) zoznam všetkých regulovaných povolání v členskom štáte obsahujúci kontaktné údaje príslušných orgánov pre každé regulované povolanie a asistenčné centrá uvedené v článku 57b;

b) zoznam povolání, pre ktoré je k dispozícii európsky profesijný preukaz, fungovanie uvedeného preukazu vrátane všetkých súvisiacich poplatkov, ktoré majú odborníci uhradiť, a príslušné orgány pre vydávanie uvedeného preukazu;

c) zoznam všetkých povolání, na ktoré členský štát vo svojich vnútroštátnych zákonoch, iných právnych predpisoch a správnych opatreniach uplatňuje článok 7 ods. 4;

d) zoznam regulovaného vzdelávania a odbornej prípravy, ako aj odbornej prípravy s osobitnou štruktúrou, podľa článku 11 písm. c) bodu ii);

e) požiadavky a postupy uvedené v článkoch 7, 50, 51 a 53 pre povolania regulované v danom členskom štáte vrátane všetkých súvisiacich poplatkov, ktoré majú platiť občania, a doklady, ktoré majú predložiť občania príslušným orgánom;

f) ako sa odvolávať podľa vnútroštátnych zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení proti rozhodnutiam príslušných orgánov prijatým podľa tejto smernice.

2. Členské štáty zabezpečia, aby sa informácie uvedené v odseku 1 poskytovali používateľom jasným a zrozumiteľným spôsobom, aby boli ľahko prístupné na diaľku a elektronickými prostriedkami a aby sa priebežne aktualizovali.

3. Členské štáty zabezpečia, aby sa na každú žiadosť o informácie adresovanú miestu jednotného kontaktu poskytla odpoveď čo najrýchlejšie.

4. Členské štáty a Komisia prijímajú doplňujúce opatrenia s cieľom nabádať miesta jednotného kontaktu, aby sprístupňovali informácie stanovené v odseku 1 vo všetkých ostatných úradných jazykoch Únie. Nemá to vplyv na právne predpisy členských štátov o používaní jazykov na ich území.

5. Členské štáty spolupracujú medzi sebou a s Komisiou na účely vykonávania odsekov 1, 2 a 4.

(*) Ú. v. EÚ L 376, 27.12.2006, s. 36.“

47. Vkladajú sa tieto články:

„Článok 57a

Postupy elektronickými prostriedkami

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa všetky požiadavky, postupy a formality týkajúce sa záležitostí, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, dali ľahko uskutočniť na diaľku a elektronickými prostriedkami prostredníctvom miest jednotného kontaktu alebo relevantných príslušných orgánov. To nezabráni príslušným orgánom členských štátov v tom, aby neskôr v prípade odôvodnených pochybností a len v prípade potreby požadovali overené kópie.

2. Odsek 1 sa neuplatňuje na adaptačné obdobie alebo na vykonanie skúšky spôsobilosti.

3. Keď je odôvodnené, aby na uskutočnenie postupov uvedených v odseku 1 tohto článku členské štáty vyžadovali zarúčené elektronické podpisy v zmysle článku 2 bodu 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 1999/93/ES z 13. decembra 1999 o rámci Spoločenstva pre elektronické podpisy (*), členské štáty akceptujú elektronické podpisy v súlade s rozhodnutím Komisie 2009/767/ES zo 16. októbra 2009, ktorým sa ustanovujú opatrenia na uľahčenie postupov elektronickými spôsobmi prostredníctvom „miest jednotného kontaktu“ podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES o službách na vnútornom trhu (**), a stanoví technické prostriedky na spracovanie dokumentov zarúčených elektronických podpisov vo formátoch vymedzených v rozhodnutí Komisie 2011/130/EÚ z 25. februára 2011, ktorým sa ustanovujú minimálne požiadavky na cezhraničné spracovanie dokumentov elektronicky podpísaných príslušnými orgánmi v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES o službách na vnútornom trhu (***).

4. Všetky postupy sa uskutočnia v súlade s článkom 8 smernice 2006/123/ES týkajúcimi sa miest jednotného kontaktu. Procesné lehoty stanovené v článku 7 ods. 4 a článku 51 tejto smernice začínajú plynúť v okamihu podania žiadosti alebo akéhokoľvek chýbajúceho dokumentu občanom v mieste jednotného kontaktu alebo priamo relevantnému príslušnému orgánu. Žiadna žiadosť o overené kópie uvedené v odseku 1 tohto článku sa nepovažuje za žiadosť o chýbajúce dokumenty.

Článok 57b

Asistenčné centrá

1. Každý členský štát určí najneskôr do 18. januára 2016 asistenčné centrum, ktoré má poskytovať občanom, ako aj asistenčným centráм ostatných členských štátov pomoc týkajúcu sa uznávania odborných kvalifikácií stanovených v tejto smernici vrátane informácií o vnútroštátnych právnych predpisoch upravujúcich tieto povolania a výkone týchto povolaní vrátane sociálnych právnych predpisov a v prípade potreby aj vrátane etických pravidiel.

2. Asistenčné centrá v hostiteľských členských štátoch pomáhajú občanom pri uplatňovaní práv, ktoré sú im udelené na základe tejto smernice, v prípade potreby v spolupráci s asistenčným centrom v domovskom členskom štáte a príslušnými orgánmi a miestami jednotného kontaktu v hostiteľskom členskom štáte.

3. Od každého príslušného orgánu v domovskom alebo hostiteľskom členskom štáte sa vyžaduje, aby v plnom rozsahu spolupracoval s asistenčným centrom v hostiteľskom členskom štáte a v náležitých prípadoch i v domovskom členskom štáte a poskytoval na požiadanie a v súlade s pravidlami o ochrane údajov podľa smerníc 95/46/ES a 2002/58/ES všetky príslušné informácie o jednotlivých prípadoch asistenčným centráм.

4. Asistenčné centrá na žiadosť Komisie informujú Komisiu o výsledku žiadostí o informácie, ktoré práve riešia, do dvoch mesiacov od prijatia takejto žiadosti.

Článok 57c

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 3 ods. 2 treťom pododseku, článku 20, článku 21 ods. 6 druhom pododseku, článku 21a ods. 4, článku 25 ods. 5, článku 26 druhom odseku, článku 31 ods. 2 druhom pododseku, článku 34 ods. 2 druhom pododseku, článku 35 ods. 4 a 5, článku 38 ods. 1 druhom pododseku, článku 40 ods. 1 treťom pododseku, článku 44 ods. 2 druhom pododseku, článku 49a ods. 4 a článku 49b ods. 4 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 17. januára 2014. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje na rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.

3. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 3 ods. 2 treťom pododseku, článku 20, článku 21 ods. 6 druhom pododseku, článku 21a ods. 4, článku 25 ods. 5, článku 26 druhom odseku, článku 31 ods. 2 druhom pododseku, článku 34 ods. 2 druhom pododseku, článku 35 ods. 4 a 5, článku 38 ods. 1 druhom pododseku, článku 40 ods. 1 treťom pododseku, článku 44 ods. 2 druhom pododseku, článku 49a ods. 4 a článku 49b ods. 4 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.

5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 3 ods. 2 tretieho pododseku, článku 20, článku 21 ods. 6 druhého pododseku, článku 21a ods. 4, článku 25 ods. 5, článku 26 druhého odseku, článku 31 ods. 2 druhého pododseku, článku 34 ods. 2 druhého pododseku, článku 35 ods. 4 a 5, článku 38 ods. 1 druhého pododseku, článku 40 ods. 1 tretieho pododseku, článku 44 ods. 2 druhého pododseku, článku 49a ods. 4 a článku 49b ods. 4 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

(*) Ú. v. ES L 13, 19.1.2000, s. 12.

(**) Ú. v. EÚ L 274, 20.10.2009, s. 36.

(***) Ú. v. EÚ L 53, 26.2.2011, s. 66.“

48. Článok 58 sa nahrádza takto:

*„Článok 58***Postup výboru**

1. Komisii pomáha Výbor pre uznávanie odborných kvalifikácií. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.“

49. Článok 59 sa nahrádza takto:

„Článok 59

Transparentnosť

1. Členské štáty oznámia Komisii zoznam existujúcich regulovaných povolání, v ktorom podrobnejšie uvedú činnosti v rámci každého povolania, a zoznam regulovaného vzdelávania a odbornej prípravy a odbornej prípravy s osobitnou štruktúrou, ktoré sa uvádzajú v článku 11 písm. c) bode ii), na ich území do 18. januára 2016. Komisii bez zbytočného odkladu oznámia aj každú zmenu týchto zoznamov. Komisia vytvorí a vedie verejne dostupnú databázu regulovaných povolání vrátane všeobecného popisu činností, ktoré každé povolanie pokrýva.

2. Členské štáty do 18. januára 2016 oznámia Komisii zoznam povolání, v prípade ktorých je potrebná predchádzajúca kontrola kvalifikácií podľa článku 7 ods. 4. Členské štáty poskytnú Komisii osobitné odôvodnenie zahrnutia každého z týchto povolání do uvedeného zoznamu.

3. Členské štáty preskúmajú, či sú požiadavky ich právnych systémov obmedzujúce prístup k povolaniu alebo jeho vykonávaniu držiteľmi osobitnej odbornej kvalifikácie vrátane používania profesionálnych titulov a odborných činností povolených pre tento titul, ktoré sa v tomto článku uvádzajú ako „požiadavky“, v súlade s týmito zásadami:

a) požiadavky nesmú byť ani priamo ani nepriamo diskriminačné na základe štátnej príslušnosti alebo bydliska;

b) požiadavky musia byť opodstatnené závažnými dôvodmi všeobecného záujmu;

c) požiadavky musia byť vhodné na zabezpečenie dosiahnutia sledovaných cieľov a nesmú presahovať rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie cieľa.

4. Odsek 1 sa uplatňuje aj na povolania regulované v členskom štáte združením alebo organizáciou v zmysle článku 3 ods. 2 a na akékoľvek požiadavky na členstvo v týchto združeniach alebo organizáciách.

5. Členské štáty poskytnú Komisii do 18. januára 2016 informácie o požiadavkách, ktoré majú v úmysle ponechať, a dôvody, prečo sa domnievajú, že uvedené požiadavky sú v súlade s odsekom 3. Členské štáty poskytnú informácie o požiadavkách, ktoré následne zavedú a o dôvodoch, prečo sa domnievajú, že tieto informácie spĺňajú požiadavky odseku 3, do šiestich mesiacov od prijatia opatrenia.

6. Členské štáty predložia Komisii do 18. januára 2016 a každé dva roky po tomto dátume aj správu o požiadavkách, ktoré boli zrušené alebo sú menej prísne.

7. Komisia pošle správy uvedené v odseku 6 ostatným členským štátom, ktoré k nim predložia svoje pripomienky do šiestich mesiacov. Počas rovnakého obdobia šiestich mesiacov Komisia uskutoční konzultácie so zainteresovanými stranami vrátane príslušných povolání.

8. Komisia poskytne súhrnnú správu vypracovanú na základe informácií poskytnutých členskými štátmi skupine koordinátorov zriadenej podľa rozhodnutia Komisie 2007/172/ES z 19. marca 2007, ktorým sa zakladá skupina koordinátorov na uznávanie odbornej kvalifikácie (*), ktorá k nej môže vyjadriť pripomienky.

9. Na základe pripomienok uvedených v odsekoch 7 a 8 Komisia najneskôr do 18. januára 2017 predloží Európskemu parlamentu a Rade súhrnnú správu, v prípade potreby doplnenú návrhmi na ďalšie iniciatívy.

(*) Ú. v. EÚ L 79, 20.3.2007, s. 38.“

50. Článok 60 sa mení takto:

a) v odseku 1 sa dopĺňa tento pododsek:

„Od 18. januára 2016 štatistické zhrnutie prijatých rozhodnutí uvedených v prvom pododseku obsahuje podrobné informácie o počte a druhoch rozhodnutí prijatých v súlade s touto smernicou vrátane druhov rozhodnutí o čiastočnom prístupe, ktoré prijali príslušné orgány v súlade s článkom 4f, a opis hlavných problémov vyplývajúcich z uplatňovania tejto smernice.“

b) odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Komisia do 18. januára 2019 a potom každých päť rokov uverejní správu o vykonávaní tejto smernice.

Prvá takáto správa sa zameria najmä na nové prvky zavedené v tejto smernici a preskúmajú sa v nej hlavne tieto problémy.

a) fungovanie európskeho profesijného preukazu;

b) modernizácia vedomostí, zručností a kompetencií pre povolania v rámci hlavy III kapitoly III vrátane zoznamu kompetencií uvedených v článku 31 ods. 7;

c) fungovanie spoločných rámcov pre odbornú prípravu a spoločných školiacich testov;

d) výsledky osobitného programu modernizácie stanoveného v rámci rumunských zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení pre držiteľov dokladu o formálnych kvalifikáciách uvedených v článku 33a, ako aj pre držiteľov dokladu o formálnych kvalifikáciách na úrovni vyššieho odborného vzdelania s cieľom vyhodnotiť potrebu preskúmania súčasných ustanovení, ktorými sa upravuje systém nadobudnutých práv vzťahujúcich sa na rumunský doklad o formálnych kvalifikáciách, ako je zdravotná sestra zodpovedná za všeobecnú starostlivosť.

Členské štáty poskytnú všetky potrebné informácie na prípravu tejto správy.“

51. V článku 61 sa druhý odsek nahrádza takto:

„Komisia prijme podľa potreby vykonávací akt, ktorým povolí príslušným členským štátom odchýliť sa od príslušného ustanovenia počas obmedzeného časového obdobia.“

52. Prílohy II a III sa vypúšťajú.

53. V bode 1 prílohy VII sa dopĺňa toto písmeno:

„g) keď to členský štát vyžaduje od svojich štátnych príslušníkov, potvrdenie o tom, že im nebol dočasne ani úplne pozastavený výkon povolania, ani neboli odsúdení za spáchanie trestného činu.“

Článok 2

Zmena nariadenia (EÚ) č. 1024/2012

Bod 2 prílohy k nariadeniu (EÚ) č. 1024/2012 sa nahrádza takto:

„2. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES (*): články 4a až 4e, článok 8, článok 21a, článok 50, článok 56 a článok 56a.

(*) Ú. v. EÚ L 255, 30.9.2005, s. 22.“

Článok 3

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 18. januára 2016.

2. Každý členský štát, ktorý 17. januára 2014 poskytne prístup k odbornej príprave pôrodnej asistentky pre smer I podľa článku 40 ods. 2 smernice 2005/36/ES po ukončení najmenej prvých 10 rokov všeobecného školského vzdelania, uvedie do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s požiadavkami na prijatie na odbornú prípravu pôrodnej asistentky podľa článku 40 ods. 2 písm. a) uvedenej smernice do 18. januára 2020.

3. Členské štáty oznámia Komisii znenie opatrení uvedených v odsekoch 1 a 2.

4. Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach uvedných v odsekoch 1 a 2 alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

5. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných opatrení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímajú v oblasti, na ktorú sa vzťahuje táto smernica.

*Článok 4***Nadobudnutie účinnosti**

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

*Článok 5***Adresáti**

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 20. novembra 2013

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
V. LEŠKEVIČIUS

Vyhlásenie Komisie

Komisia pri príprave delegovaných aktov uvedených v článku 57c ods. 2 zabezpečí, aby sa príslušné dokumenty súčasne, vo vhodnom čase a vhodným spôsobom postúpili Európskemu parlamentu a Rade, a dostatočne vopred uskutoční príslušné a transparentné konzultácie, predovšetkým s expertmi príslušných orgánov a subjektov, profesijných združení a vzdelávacích zariadení všetkých členských štátov a v prípade potreby s expertmi sociálnych partnerov.
